

Directiva nr. 60 din 23/10/2000

Publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 327 din 22/12/2000

Intrare în vigoare: 22/12/2000

de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI 2000/60/CE

din 23 octombrie 2000

de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 175 alin. (1),
având în vedere propunerea Comisiei¹,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,
în conformitate cu procedura prevăzută în art. 251 din Tratat⁴, având în vedere proiectul comun aprobat de comitetul de conciliere la 18 iulie 2000,
întrucât:

- (1) Apa nu este un bun comercial oarecare, ci un patrimoniu care trebuie protejat, apărat și tratat ca atare.
- (2) Concluziile seminarului ministerial privind politica comunitară a apei, desfășurat la Frankfurt în 1988, subliniau necesitatea unei legislații comunitare privind calitatea ecologică. În Rezoluția sa din 28 iunie 1988⁵, Consiliul a solicitat Comisiei să înainteze propuneri pentru îmbunătățirea calității ecologice a apelor de suprafață în cadrul Comunității.
- (3) Declarația publicată la încheierea seminarului ministerial privind apele subterane, desfășurat la Haga în 1991, sublinia necesitatea unei acțiuni pentru a evita deteriorarea pe termen lung a calității și cantității de apă dulce și solicita lansarea unui program de acțiune care să fie realizat până în anul 2000 și care să urmărească gestionarea viabilă din punct de vedere ecologic și protecția resurselor de apă dulce. În rezoluțiile sale din 25 februarie 1992⁶ și din 20 februarie 1995⁷, Consiliul a cerut un program de acțiune privind apele subterane și o revizuire a Directivei Consiliului 80/68/CEE din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase⁸, în cadrul unei politici globale de protecție a apelor dulci.
- (4) Apele comunitare se află sub o presiune tot mai mare, având în vedere creșterea continuă a cererii de apă de bună calitate în cantități suficiente pentru toate tipurile de utilizări. La 10 noiembrie 1995, în "Raportul său privind mediul în Uniunea Europeană 1995", Agenția Europeană de Mediu a prezentat un nou raport cu privire la starea mediului, confirmând necesitatea unei acțiuni pentru protecția apelor Comunității atât din punct de vedere calitativ, cât și din punct de vedere cantitativ.
- (5) La 18 decembrie 1995, Consiliul a adoptat concluzii care cereau, între altele, elaborarea unei noi directive-cadru de stabilire a principiilor de bază ale unei politici durabile a apei în Uniunea Europeană și care să invite Comisia să prezinte o propunere.
- (6) La 21 februarie 1996, Comisia a adoptat o comunicare destinată Parlamentului European și Consiliului, cu privire la "politica comunitară în domeniul apei", care stabilește principiile unei politici comunitare a apei.
- (7) La 9 septembrie 1996, Comisia a prezentat o propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un program de acțiune pentru protecția și gestionarea integrată a apelor subterane⁹. În acea propunere, Comisia sublinia necesitatea de a stabili proceduri de control al captărilor de apă dulce și de supraveghere a calității și cantității de apă dulce.
- (8) La 29 mai 1995, Comisia a adoptat o comunicare destinată Parlamentului European și Consiliului cu privire la utilizarea rațională și conservarea zonelor umede, recunoscând funcțiile importante pe care acestea le exercită în protecția resurselor de apă.
- (9) Este necesar să se elaboreze o politică comunitară integrată în domeniul apei.
- (10) Comisia a fost invitată de către Consiliu la 25 iunie 1996, de către Comitetul Regiunilor la 19 septembrie 1996, de către Comitetul Economic și Social la 26 septembrie 1996 și de către Parlamentul European la 23 octombrie 1996 să prezinte o propunere de directivă a Consiliului de stabilire a unui cadru pentru politica europeană în domeniul apei.
- (11) Conform art. 174 din Tratat, politica comunitară referitoare la mediu trebuie să contribuie la îndeplinirea obiectivelor de conservare, protecție și îmbunătățire a calității mediului, precum și de utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale și trebuie să fie bazată pe principiile precauției și prevenirii și pe principiul corectării, cu prioritate la sursă, a daunelor aduse mediului, precum și pe baza principiului "poluatorul plătește".
- (12) În conformitate cu art. 174 din Tratat, la elaborarea politicii de mediu, Comunitatea trebuie să aibă în vedere datele științifice și tehnice disponibile, condițiile de mediu din diferitele regiuni ale Comunității, dezvoltarea economică și socială a Comunității în ansamblu și dezvoltarea echilibrată a regiunilor sale, precum și avantajele și costurile care pot rezulta de pe urma acțiunii sau a lipsei de acțiune.
- (13) Condițiile și nevoile diverse existente în cadrul Comunității necesită soluții specifice. La planificarea și punerea în aplicare a măsurilor care asigură protecția și utilizarea viabilă din punct de vedere ecologic a apelor în cadrul bazinului hidrografic, trebuie să se țină seama și de această diversitate. Deciziile trebuie luate cât mai aproape posibil de locul în care apa este utilizată sau deteriorată. Prin elaborarea de programe de acțiune adaptate condițiilor locale și regionale, trebuie să se acorde prioritate acțiunilor care țin de responsabilitatea statelor membre.
- (14) Succesul prezentei directive se bazează pe o cooperare strânsă și pe acțiuni coerente la nivelul Comunității, al statelor membre și al autorităților locale, precum și pe informarea, consultarea și participarea publicului, inclusiv a utilizatorilor.

(15) Aprovizionarea cu apă constituie un serviciu de interes general, conform definiției din Comunicarea Comisiei privind serviciile de interes general din Europa¹⁰.

(16) Este necesară o continuare a integrării protecției și gestionării viabile din punct de vedere ecologic a apei în celelalte politici comunitare, cum ar fi cele în domeniile energiei, transportului, agriculturii, pescuitului, politicii regionale și turismului. Prezenta directivă trebuie să asigure baza unui dialog permanent și să permită elaborarea de strategii vizând acest obiectiv de integrare. Prezenta directivă poate aduce, de asemenea, o contribuție importantă și în alte domenii de cooperare între statele membre, cum ar fi, între altele, Perspectiva dezvoltării spațiului european.

(17) O politică a apei eficientă și coerentă trebuie să aibă în vedere vulnerabilitatea ecosistemelor acvatice situate în apropierea coastei și a estuarelor sau în golfuri sau mări parțial închise, echilibrul acestora fiind puternic influențat de calitatea apelor interioare care se varsă în ele. Protecția stării apei în interiorul bazinelor hidrografice va aduce beneficii economice, contribuind la protecția populațiilor piscicole din apele respective, inclusiv a celor din apele costiere.

(18) Politica comunitară a apei necesită un cadru legislativ transparent, eficient și coerent. Comunitatea trebuie să definească principii comune și un cadru global de acțiune. Prezenta directivă trebuie să stabilească acest cadru și să asigure coordonarea, integrarea și, pe termen lung, dezvoltarea principiilor generale și a structurilor care să permită protecția și utilizarea viabilă din punct de vedere ecologic a apei în Comunitate, cu respectarea principiului subsidiarității.

(19) Prezenta directivă urmărește să asigure menținerea și îmbunătățirea mediului acvatic al Comunității. Acest obiectiv este în principal legat de calitatea apelor respective. Controlul cantității este un alt element suplimentar pentru asigurarea unei bune calități a apei, fiind în consecință necesară stabilirea de măsuri referitoare la cantitate care să servească și obiectivului asigurării unei bune calități.

(20) Starea cantitativă a unui corp de apă subterană poate avea impact asupra calității ecologice a apelor de suprafață și a ecosistemelor terestre asociate cu respectivul corp de apă subterană.

(21) Comunitatea și statele membre sunt părți la diferite acorduri internaționale care conțin obligații importante referitoare la protecția apelor marine împotriva poluării, în special la Convenția privind protecția mediului marin din regiunea Mării Baltice, semnată la Helsinki la 9 aprilie 1992 și aprobată prin Decizia Consiliului 94/157/CE¹¹, Convenția privind protecția mediului marin din regiunea de nord-est a Oceanului Atlantic, semnată la Paris la 22 septembrie 1992 și aprobată prin Decizia Consiliului 98/249/CE¹² și Convenția privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării, semnată la Barcelona la 16 februarie 1976 și aprobată prin Decizia Consiliului 77/585/CEE¹³ și Protocolul acesteia privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării din surse terestre, semnat la Atena la 17 mai 1980 și aprobat prin Decizia Consiliului 83/101/CEE¹⁴. Prezenta directivă urmărește să sprijine Comunitatea și statele membre în îndeplinirea acestor obligații.

(22) Prezenta directivă urmărește să contribuie la reducerea progresivă a evacuărilor de substanțe periculoase în apă.

(23) Este necesară definirea unor principii comune pentru a coordona eforturile făcute de statele membre pentru îmbunătățirea protecției apelor Comunității din punct de vedere calitativ și cantitativ, pentru a promova o utilizare viabilă din punct de vedere ecologic a apei, pentru a contribui la controlul problemelor transfrontaliere privind apa, pentru a proteja ecosistemele acvatice și cele terestre, precum și zonele umede care depind direct de acestea și pentru a proteja și dezvolta utilizările potențiale ale apelor Comunității.

(24) O bună calitate a apei va garanta aprovizionarea populației cu apă potabilă.

(25) Se impune elaborarea de definiții comune pentru starea apei din punct de vedere al calității și, dacă este relevant pentru protecția mediului, din punct de vedere al cantității. Obiectivele ecologice trebuie stabilite astfel încât să se asigure obținerea unei stări bune a apelor de suprafață și a apelor subterane în întreaga Comunitate și să se evite deteriorarea stării apelor la nivel comunitar.

(26) Statele membre trebuie să urmărească atingerea cel puțin a obiectivului referitor la o stare bună a apelor, prin definirea și punerea în aplicare a măsurilor necesare în cadrul programelor de măsuri integrate, luând în considerare cerințele comunitare existente. Dacă există deja o stare bună a apelor, aceasta trebuie menținută. În cazul apelor subterane, pe lângă cerințele referitoare la o stare bună, trebuie identificată și inversată orice tendință de creștere semnificativă și durabilă a concentrației oricărui poluant.

(27) Obiectivul ultim al prezentei directive este de a asigura eliminarea substanțelor periculoase prioritare și de a contribui la obținerea, în mediul marin, de concentrații apropiate de valorile de bază pentru substanțele de origine naturală.

(28) Apele de suprafață și apele subterane sunt, în general, surse care se reînnoiesc permanent și garantarea unei stări bune a apelor subterane presupune, în special, acțiuni rapide și o planificare stabilă, pe termen lung, a măsurilor de protecție, dat fiind intervalul natural necesar pentru formarea și reînnoirea acestor ape. Acest interval trebuie luat în considerare la stabilirea calendarelor pentru măsurile de realizare a unei îmbunătățiri a stării apelor, precum și la inversarea oricărei tendințe de creștere semnificativă și durabilă a concentrației conținutului oricărui poluant în apele subterane.

(29) Pentru atingerea obiectivelor stabilite de prezenta directivă și pentru elaborarea unui program de măsuri în acest scop, statele membre pot structura pe etape punerea în aplicare a programului de măsuri, pentru a putea defalca costurile aferente.

(30) Pentru a asigura punerea în aplicare a prezentei directive în mod complet și coerent, orice extindere a termenelor aferente trebuie efectuată pe baza unor criterii adecvate, evidente și transparente și trebuie justificată de statele membre în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice.

(31) Dacă un corp de apă este atât de afectat de activitățile umane sau condițiile sale naturale sunt de așa natură încât obținerea unei stări bune ar fi imposibil de realizat sau exagerat de costisitoare, se poate dovedi necesară stabilirea unor obiective ecologice mai puțin stricte pe baza unor criterii adecvate, evidente și transparente și trebuie adoptate toate măsurile posibile pentru a preveni continuarea deteriorării stării apelor respective.

(32) Pot exista motive pentru exceptarea de la cerința de a preveni continuarea deteriorării sau de a obține o stare bună în condiții specifice, dacă nerespectarea acestei cerințe este rezultatul unor împrejurări neprevăzute sau excepționale, în special inundații sau perioade de secetă sau, din motive de interes public superior, al unor noi modificări în ceea ce privește caracteristicile fizice ale unui corp de apă de suprafață sau al unor modificări ale nivelurilor

acviferelor subterane, cu condiția adoptării tuturor măsurilor realizabile necesare atenuării impactului negativ asupra stării acviferului respectiv.

(33) Trebuie urmărit obiectivul realizării unei stări bune a apelor pentru fiecare bazin hidrografic, astfel încât măsurile luate cu privire la apele de suprafață și la apele subterane care aparțin aceluiași sistem ecologic, hidrologic și hidrogeologic să fie coordonate.

(34) În scopul protecției mediului, este necesară o mai mare integrare a aspectelor calitative și cantitative atât în ceea ce privește apele de suprafață, cât și în ceea ce privește apele subterane, luând în considerare condițiile naturale de debit în ciclul hidrologic.

(35) Într-un bazin hidrografic în cazul căruia utilizarea apei poate avea efecte transfrontaliere, cerințele pentru realizarea obiectivelor ecologice stabilite în temeiul prezentei directive, în special toate programele de măsuri, trebuie coordonate pentru întregul district hidrografic. Pentru bazinele hidrografice care se întind dincolo de granițele Comunității, statele membre trebuie să facă eforturi pentru a asigura o coordonare adecvată cu statele terțe în cauză. Este important ca prezenta directivă să contribuie la respectarea obligațiilor care revin Comunității în temeiul convențiilor internaționale referitoare la protecția și gestionarea apelor, în special în temeiul Convenției Națiunilor Unite privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale, aprobată prin Decizia Consiliului 95/308/CE¹⁵, precum și în temeiul acordurilor ulterioare cu privire la punerea sa în aplicare.

(36) Este necesar să se efectueze o analiză a caracteristicilor unui bazin hidrografic și a impactului activității umane, precum și o analiză economică a utilizării apei. Evoluția stării apelor trebuie monitorizată de statele membre în mod sistematic și comparabil în ansamblul Comunității. Aceste informații sunt necesare pentru a oferi statelor membre o bază solidă pentru elaborarea unor programe de măsuri în vederea realizării obiectivelor stabilite în prezenta directivă.

(37) Statele membre trebuie să identifice apele utilizate pentru captarea apei potabile și să asigure respectarea dispozițiilor Directivei Consiliului 80/778/CEE din 15 iulie 1980 privind calitatea apei destinate consumului uman¹⁶.

(38) Utilizarea de instrumente economice de către statele membre se poate dovedi adecvată în cadrul unui program de măsuri. Este necesar ca principiul recuperării costurilor serviciilor de utilizarea apei, inclusiv costurile de mediu și cele legate de resurse asociate deteriorării sau impactului negativ asupra mediului acvatic, trebuie luat în considerare, în special în conformitate cu principiul "poluatorul plătește". În acest scop, este necesară o analiză

(39) Este necesar să se prevină sau să se reducă consecințele poluărilor accidentale. În programul de măsuri trebuie incluse măsuri care să urmărească acest lucru.

(40) În ceea ce privește prevenirea și controlul poluării, politica comunitară în domeniul apei trebuie să se bazeze pe o abordare combinată vizând reducerea poluării la sursă prin stabilirea unor valori limită de emisie și a unor standarde de calitate a mediului.

(41) În ceea ce privește cantitățile de apă disponibile, se impune stabilirea unor principii generale de control al captărilor și al îndiguirii, pentru a asigura viabilitatea ecologică a sistemelor hidrologice în cauză.

(42) Se impune stabilirea, ca cerințe minime în legislația comunitară, a unor standarde de calitate a mediului și a unor valori limită de emisie comune în cazul anumitor grupe sau familii de poluanți. Se impune prevederea unor dispoziții cu privire la adoptarea acestor standarde la nivel comunitar.

(43) Se impune stoparea sau eliminarea treptată a poluării rezultate din evacuări, emisii sau pierderi de substanțe periculoase prioritare. La propunerea Comisiei, Parlamentul European și Consiliul trebuie să convină asupra substanțelor avute în vedere pentru o acțiune priorită și asupra măsurilor specifice care urmează a fi luate împotriva poluării apelor cu respectivele substanțe, luând în considerare toate sursele de poluare importante și identificând nivelurile și combinațiile rentabile și proporționale ale controalelor.

(44) La identificarea substanțelor periculoase prioritare, trebuie avut în vedere principiul precauției, în special pe baza identificării efectelor potențial negative ale produsului și pe o evaluare științifică a gradului de risc.

(45) Statele membre trebuie să adopte măsuri pentru eliminarea poluării apelor de suprafață cu substanțele prioritare și pentru eliminarea treptată a poluării cu alte substanțe; în absența acestor măsuri, statele membre nu pot atinge obiectivele stabilite pentru corpurile de apă de suprafață.

(46) Pentru a permite participarea publicului în general, în special a utilizatorilor de apă, la întocmirea și actualizarea planurilor de gestionare a bazinelor hidrografice, este necesară furnizarea de informații corespunzătoare cu privire la măsurile preconizate și raportarea cu privire la evoluția punerii în aplicare a acestora, astfel încât publicul să poată interveni înainte de adoptarea deciziilor finale referitoare la măsurile necesare.

(47) Este necesar ca prezenta directivă să prevadă mecanisme destinate să facă față obstacolelor în calea îmbunătățirii stării apelor, atunci când acestea nu țin de domeniul de aplicare a legislației comunitare referitoare la ape, în vederea elaborării de strategii comunitare adecvate pentru eliminarea acestora.

(48) Comisia trebuie să prezinte anual un plan actualizat de inițiative pe care intenționează să le propună în domeniul apei.

(49) Trebuie definite specificații tehnice pentru a asigura o abordare coerentă la nivel comunitar în cadrul prezentei directive. Criteriile pentru evaluarea stării apelor constituie un pas important. Se impune adaptarea, prin procedură de comitet, a anumitor elemente la progresul tehnic, precum și la standardizarea metodelor de monitorizare, prelevare de probe și analiză. Pentru a favoriza o înțelegere profundă și o aplicare coerentă a criteriilor stabilite pentru caracterizarea districtelor hidrografice și pentru evaluarea stării apelor, Comisia poate adopta linii directoare cu privire la aplicarea acestor criterii.

(50) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului act se adoptă în conformitate cu Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor privind exercitarea atribuțiilor de punere în aplicare conferite Comisiei¹⁷.

(51) Prin punerea în aplicare a prezentei directive se urmărește obținerea unui nivel de protecție a apelor cel puțin echivalent cu cel asigurat de anumite anterioare, care trebuie, prin urmare, abrogate imediat după aplicarea pe deplin a dispozițiilor corespunzătoare ale prezentei directive.

(52) Dispozițiile prezentei directive reiau cadrul de combatere a poluării cu substanțe periculoase stabilit în temeiul Directivei Consiliului 76/464/CEE privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic

al Comunității¹⁸. Prin urmare, respectiva directivă trebuie abrogată în momentul aplicării pe deplin a dispozițiilor corespunzătoare ale prezentei directive.

(53) Trebuie asigurată aplicarea pe deplin și respectarea legislației de mediu existente în domeniul protecției apelor. Este necesar să se asigure aplicarea corectă a dispozițiilor de punere în aplicare a prezentei directive, în ansamblul Comunității, prin sancțiuni adecvate prevăzute de legislația statelor membre. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajatoare.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ JO C 184, 17.06.1997, p. 20, JO C 16, 20.01.1998, p. 14 și JO C 108, 07.04.1998, p. 94.

² JO C 355, 21.11.1997, p. 83.

³ JO C 180, 11.06.1998, p. 38.

⁴ Avizul Parlamentului European din 11 februarie 1999 (JO C 150, 28.05.1999, p. 419), confirmat la data de 16 septembrie 1999, și Poziția comună a Consiliului din 22 octombrie 1999 (JO C 343, 30.11.1999, p. 1). Decizia Parlamentului European din 7 septembrie 2000 și Decizia Consiliului din 14 septembrie 2000.

⁵ JO C 209, 09.08.1988, p. 3.

⁶ JO C 59, 06.03.1992, p. 2.

⁷ JO C 49, 28.02.1995, p. 1.

⁸ JO L 20, 26.01.1980, p. 43. Directivă modificată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

⁹ JO C 355, 25.11.1996, p. 1.

¹⁰ JO C 281, 26.09.1996, p. 3.

¹¹ JO L 73, 16.03.1994, p. 19.

¹² JO L 104, 03.04.1998, p. 1.

¹³ JO L 240, 19.09.1977, p. 1.

¹⁴ JO L 67, 12.03.1983, p. 1.

¹⁵ JO L 186, 05.08.1995, p. 42.

¹⁶ JO L 229, 30.08.1980, p. 11. Directivă modificată de Directiva 98/83/CE (JO L 330, 05.12.1998, p. 32). economică a serviciilor de gestionare a apelor, pe baza previziunilor pe termen lung cu privire la cererea și oferta de apă din districtul hidrografic.

¹⁷ JO C 184, 17.07.1999, p. 23.

¹⁸ JO L 129, 18.05.1976, p. 23. Directivă modificată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

Articolul 1

Obiectul

Obiectul prezentei directive este de a stabili un cadru pentru protecția apelor interioare de suprafață, a apelor de tranziție, a apelor costiere și a apelor subterane, urmărind:

(a) prevenirea deteriorărilor ulterioare, conservarea și îmbunătățirea stării ecosistemelor acvatice și, în ceea ce privește necesitățile de apă ale acestora, a ecosistemelor terestre și a zonelor umede care depind în mod direct de ecosistemele acvatice;

(b) promovarea utilizării durabile a apei pe baza unei protecții pe termen lung a resurselor de apă disponibile;

(c) asigurarea unei protecții sporite și a îmbunătățirii mediului acvatic, în special prin măsuri specifice de reducere progresivă a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare și prin stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare;

(d) asigurarea reducerii treptate a poluării apelor subterane și prevenirea poluării ulterioare a acestora și

(e) contribuția la atenuarea efectelor inundațiilor și ale perioadelor de secetă,

și contribuind la:

- asigurarea unei aprovizionări suficiente cu apă de suprafață și subterană de bună calitate, aceasta fiind necesară pentru o utilizare durabilă, echilibrată și echitabilă a apei;

- o reducere semnificativă a poluării apelor subterane;

- protecția apelor marine și teritoriale și

- realizarea obiectivelor stabilite în acorduri internaționale corespunzătoare, inclusiv în acordurile care urmăresc prevenirea și eliminarea poluării mediului marin, printr-o acțiune comunitară în temeiul art. 16 alin. (3), stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare prezentând un risc inacceptabil pentru sau prin intermediul mediului acvatic, cu scopul ultim de a obține, în mediul marin, concentrații apropiate de nivelurile de bază pentru substanțele de origine naturală și a unor concentrații apropiate de zero pentru substanțele sintetice artificiale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. "ape de suprafață" reprezintă apele interioare, cu excepția apelor subterane; apele de tranziție și apele costiere și, în ceea ce privește starea chimică, apele teritoriale;
2. "ape subterane" reprezintă toate apele care se găsesc sub suprafața solului în zona de saturație și în contact direct cu solul sau cu subsolul;
3. "ape interioare" reprezintă toate apele stătătoare sau curgătoare de pe suprafața solului și toate apele subterane situate în amonte față de linia de bază care servește la măsurarea întinderii apelor teritoriale;
4. "râu" reprezintă un corp de apă interioară care curge în mare parte pe suprafața solului, dar care poate curge și în subsol pe o parte a cursului său;
5. "lac" reprezintă un corp de apă interioară de suprafață stătătoare;
6. "ape de tranziție" reprezintă corpurile de apă de suprafață aflate în vecinătatea gurilor de râu care au un caracter parțial salin ca urmare a învecinării cu apele costiere, dar care sunt puternic influențate de fluxurile de apă dulce;
7. "ape costiere" reprezintă apele de suprafață situate în partea interioară a unei linii care are fiecare punct situat la o distanță de o milă marină față de punctul cel mai apropiat de linia de bază de la care se măsoară întinderea apelor teritoriale și care, acolo unde este cazul, se extinde până la limita exterioară a unei ape de tranziție;
8. "corp de apă artificial" reprezintă un corp de apă de suprafață creat de o activitate umană;
9. "corp de apă puternic modificat" reprezintă un corp de apă de suprafață al cărui caracter, ca urmare a modificărilor fizice cauzate de activitatea umană, este fundamental modificat, după cum a fost stabilit de statele membre în conformitate cu dispozițiile din anexa II;
10. "corp de apă de suprafață" reprezintă o parte distinctă și semnificativă a unei ape de suprafață, cum ar fi un lac, un rezervor, un curent de apă, un râu sau un canal, o parte a unui curent de apă, râu sau canal, o apă de tranziție sau un segment din apele costiere;
11. "acvifer" reprezintă unul sau mai multe straturi subterane de rocă sau alte tipuri de straturi geologice cu o porozitate și o permeabilitate suficiente pentru a permite fie trecerea unui curent semnificativ de apă subterană, fie captarea de cantități importante de apă subterană;
12. "corp de apă subterană" reprezintă un volum distinct de apă subterană din interiorul unuia sau mai multor acvifere;
13. "bazin hidrografic" reprezintă orice zonă în care toate scurgerile de apă converg, printr-o rețea de râuri, fluvii și, eventual, lacuri, către mare, în care se varsă printr-o singură gură de vărsare, un singur estuar sau o singură deltă;
14. "sub-bazin" reprezintă orice zonă în care toate scurgerile de apă converg, printr-o rețea de râuri, fluvii și, eventual, lacuri, către un anumit punct al unui curs de apă (în mod normal, un lac sau o confluență de râuri);
15. "district hidrografic" reprezintă zona terestră și marină constituită din unul sau mai multe bazine hidrografice, precum și din apele subterane și apele costiere asociate, identificată în conformitate cu art. 3 alin. (1) ca fiind principala unitate pentru gestionarea bazinelor hidrografice;
16. "autoritate competentă" reprezintă autoritatea sau autoritățile desemnate în aplicarea art. 3 alin. (2) sau (3);
17. "starea unei ape de suprafață" este expresia generală a stării unui corp de apă de suprafață, determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale ecologice și chimice;
18. "starea bună a unei ape de suprafață" reprezintă starea unui corp de apă de suprafață, atunci când atât starea sa ecologică, cât și cea chimică sunt cel puțin "bune";
19. "starea unei ape subterane" este expresia generală a stării unui corp de apă subterană, determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale cantitative și chimice;
20. "starea bună a unei ape subterane" reprezintă starea unui corp de apă subterană, atunci când atât starea sa cantitativă, cât și cea chimică sunt cel puțin "bune";
21. "stare ecologică" este expresia calității structurii și a funcționării ecosistemelor acvatice asociate apelor de suprafață, clasificată în conformitate cu anexa V;
22. "stare ecologică bună" este starea unui corp de apă de suprafață, clasificată astfel în conformitate cu anexa V;
23. "potențial ecologic bun" este starea unui corp de apă puternic modificat sau a unui corp de apă artificial, clasificate astfel în conformitate cu dispozițiile corespunzătoare din anexa V;
24. "stare chimică bună a unei ape de suprafață" este starea chimică necesară pentru a atinge obiectivele de mediu stabilite în art. 4 alin. (1) lit. (a) pentru apele de suprafață, și anume starea chimică a unui corp de apă de suprafață în cazul căreia valorile concentrațiilor de poluanți nu depășesc standardele de calitate a mediului stabilite în anexa IX și în aplicarea art. 16 alin. (7), precum și în cadrul altor texte legislative comunitare relevante care stabilesc standarde de calitate a mediului la nivel comunitar;
25. "stare chimică bună a unei ape subterane" este starea chimică a unui corp de apă subterană care îndeplinește toate condițiile prevăzute în tabelul 2.3.2 din anexa V;
26. "stare cantitativă" reprezintă gradul în care un corp de apă subterană este afectat de captările directe și indirecte;
27. "resursă disponibilă de apă subterană" reprezintă rata medie anuală pe termen lung de realimentare a corpului de apă subterană minus rata anuală pe termen lung a debitului necesară pentru a atinge obiectivele de calitate ecologică a apelor de suprafață asociate stabilite în art. 4, pentru a evita orice diminuare semnificativă a stării ecologice a acestor ape și pentru a evita orice deteriorare adusă ecosistemelor terestre asociate;
28. "stare cantitativă bună" reprezintă starea definită în tabelul 2.1.2 din anexa V;
29. "substanțe periculoase" reprezintă substanțele sau grupele de substanțe care sunt toxice, persistente și bioacumulabile, precum și alte substanțe sau grupe de substanțe care dau naștere unui nivel similar de îngrijorare;
30. "substanțe prioritare" reprezintă substanțele definite în conformitate cu art. 16 alin. (2) și menționate în anexa X. Printre aceste substanțe, există "substanțe periculoase prioritare", prin care se înțelege substanțele definite în conformitate cu art. 16 alin. (3) și (6), pentru care se impune luarea de măsuri în conformitate cu art. 16 alin. (1) și (8);
31. "poluant" reprezintă orice substanță care ar putea constitui factor de poluare, în special cele care figurează pe lista din anexa VIII;
32. "evacuare directă în apele subterane" reprezintă evacuarea poluanților în apele subterane fără ca aceștia să mai treacă prin sol sau subsol;
33. "poluare" reprezintă introducerea directă sau indirectă de substanțe sau căldură în aer, apă sau sol ca rezultat al activității umane și care poate prezenta riscuri pentru sănătatea umană sau pentru calitatea ecosistemelor acvatice sau a

ecosistemelor terestre care depind în mod direct de ecosistemele acvatice, aceasta ducând la deteriorarea bunurilor materiale sau deteriorând sau afectând negativ domeniul agrementului sau alte utilizări legitime ale mediului;

34. "obiective de mediu" reprezintă obiectivele prevăzute în art. 4;

35. "standard de calitate a mediului" reprezintă concentrația unui poluant sau a unui grup de poluanți în apă, sedimente sau biota, care nu trebuie depășită pentru a asigura protecția sănătății umane și a mediului;

36. "abordare combinată" reprezintă controlul evacuărilor și al emisiilor în apele de suprafață în conformitate cu abordarea prezentată în art. 10;

37. "apă destinată consumului uman" are aceeași semnificație ca și în cazul Directivei 80/778/CEE, modificată de Directiva 98/83/CE;

38. "servicii legate de utilizarea apei" reprezintă totalitatea serviciilor care acoperă, în cazul gospodăriilor individuale, al instituțiilor publice sau al oricărei activități economice:

(a) captarea, îndiguirea, depozitarea, tratarea și distribuția apei de suprafață sau a apei subterane,

(b) instalații de colectare și tratare a apelor uzate care urmează a fi evacuate în apele de suprafață;

39. "utilizarea apei" reprezintă serviciile legate de utilizarea apei și orice alte activități identificate în temeiul art. 5 și al anexei II, care pot avea un impact semnificativ asupra stării apelor.

Acest concept se aplică în sensul art. 1 și în vederea analizei economice efectuate în conformitate cu art. 5 și cu anexa III lit. (b).

40. "valori limită de emisie" reprezintă masa, exprimată în funcție de anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei emisii care nu pot fi depășite pe durata uneia sau mai multor perioade date. Valorile limită de emisie pot fi stabilite și pentru anumite grupe, familii sau categorii de substanțe, în special pentru cele determinate în aplicarea art. 16.

Valorile limită de emisie pentru substanțe se aplică, în mod normal, în punctul în care emisiile părăsesc instalația, fără a se lua în calcul gradul de diluare. În cazul evacuărilor indirecte în apă, efectul unei stații de epurare poate fi luat în considerare la determinarea valorilor limită de emisie ale instalației, cu condiția garantării unui nivel echivalent de protecție a mediului în ansamblu și cu condiția ca aceasta să nu ducă la creșterea nivelului de poluare a mediului.

41. "controlul emisiilor" reprezintă controalele care necesită o limitare specifică a emisiilor, de exemplu o valoare limită de emisie sau orice impunere de limite sau de condiții pentru efectele, natura sau alte caracteristici ale unei emisii sau pentru condițiile de funcționare care afectează emisiile. Utilizarea expresiei de "control al emisiilor" în cadrul prezentei directive cu referire la dispozițiile oricărei alte directive nu poate fi în nici un caz considerată ca o reinterpretare a respectivelor dispoziții.

Articolul 3

Coordonarea măsurilor administrative în cadrul districtelor hidrografice

1. Statele membre identifică bazinele hidrografice care se află pe teritoriul lor național și, în sensul prezentei directive, le alocă unor districte hidrografice. Dacă este necesar, bazinele hidrografice mici pot fi combinate cu bazine hidrografice mai mari sau pot fi grupate cu alte bazine hidrografice mici învecinate pentru a forma un district hidrografic. Dacă apele subterane nu se încadrează în totalitate într-un anumit bazin hidrografic, acestea sunt identificate și alocate celui mai apropiat sau celui mai adecvat district hidrografic. Apele costiere sunt identificate și alocate celui sau celor mai apropiate sau celui mai adecvat district hidrografic.

2. Statele membre adoptă dispozițiile administrative adecvate, inclusiv desemnarea autorității competente corespunzătoare, în aplicarea regulilor prevăzute de prezenta directivă în cadrul fiecărui district hidrografic situat pe teritoriul lor.

3. Statele membre se asigură de faptul că un bazin hidrografic care se află pe teritoriul mai multor state membre este alocat unui district hidrografic internațional. La cererea statelor membre respective, Comisia adoptă măsurile necesare pentru a facilita operațiunea de creare a unui district hidrografic internațional.

Statele membre adoptă dispozițiile administrative adecvate, inclusiv desemnarea autorității competente corespunzătoare, în aplicarea regulilor prevăzute de prezenta directivă în cadrul acelei porțiuni din districtul hidrografic internațional care se află pe teritoriul său.

4. Statele membre asigură coordonarea cerințelor prezentei directive care urmăresc realizarea obiectivelor de mediu stabilite în temeiul art. 4, în special a tuturor programelor de măsuri, pentru întregul district hidrografic. În cazul districtelor hidrografice internaționale, statele membre respective asigură împreună coordonarea și pot utiliza în acest scop structurile existente care derivă din acordurile internaționale. La cererea statelor membre respective, Comisia intervine pentru a facilita întocmirea programelor de măsuri.

5. Dacă un district hidrografic se extinde în afara teritoriului Comunității, statul membru sau statele membre respective trebuie să facă eforturile necesare pentru a stabili o coordonare adecvată împreună cu țările terțe în cauză, cu scopul de a realiza obiectivele prezentei directive în întregul district hidrografic. Statele membre garantează aplicarea regulilor prezentei directive pe teritoriul lor.

6. În sensul prezentei directive, statele membre pot desemna un organism național sau internațional ca autoritate competentă.

7. Statele membre desemnează autoritatea competentă până cel târziu la data menționată în art. 24.

8. Statele membre prezintă Comisiei o listă cu autoritățile competente naționale și cu autoritățile competente ale tuturor organismelor internaționale la care participă, în termen de cel mult șase luni de la data menționată în art. 24. Pentru fiecare autoritate competentă se furnizează informațiile indicate în anexa I.

9. Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare a datelor furnizate în aplicarea alin. (8) în termen de cel mult trei luni de la data la care a fost pusă în aplicare modificarea respectivă.

Articolul 4

Obiective de mediu

1. La punerea în aplicare a programelor de măsuri prevăzute în planul de gestionare a districtului hidrografic:

(a) în ceea ce privește apele de suprafață

(i) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă de suprafață, sub rezerva aplicării alin. (6) și (7) și fără a aduce atingere alin. (8);

(ii) statele membre protejează, îmbunătățesc și refac toate corpurile de apă de suprafață, sub rezerva aplicării pct. (iii) în ceea ce privește corpurile de apă artificiale și corpurile de apă puternic modificate, cu scopul de a obține o stare bună a apelor de suprafață în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alin. (4) și a aplicării alin. (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alin. (8);

(iii) statele membre protejează și îmbunătățesc toate corpurile de apă artificiale și corpurile de apă puternic modificate, cu scopul de a obține un potențial ecologic bun și o stare chimică bună pentru apele de suprafață în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alin. (4) și a aplicării alin. (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alin. (8);

(iv) statele membre pun în aplicare măsurile necesare în temeiul art. 16 alin. (1) și alin. (8), cu scopul de a reduce treptat poluarea cu substanțe prioritare și de a stopa sau elimina treptat emisiile, evacuările și pierderile de substanțe periculoase prioritare,

fără a aduce atingere acordurilor internaționale corespunzătoare menționate în art. 1 pentru părțile în cauză;

(b) în ceea ce privește apele subterane

(i) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a preveni sau a limita evacuarea poluanților în apele subterane și pentru a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă subterană, sub rezerva aplicării alin. (6) și (7), fără a aduce atingere alin. (8), și sub rezerva aplicării art. 11 alin. (3) lit. (j);

(ii) statele membre protejează, îmbunătățesc și refac toate corpurile de apă subterană, asigură un echilibru între captările și realimentarea pânzei freatice, cu scopul de a obține o stare bună a apelor subterane, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alin. (4) și a aplicării alin. (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alin. (8), și sub rezerva aplicării art. 11 alin. (3) lit. (j);

(iii) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a inversa orice tendință de creștere, semnificativă și durabilă, a nivelului concentrației oricărui poluant ca urmare a impactului activităților umane, pentru a reduce în mod treptat poluarea apelor subterane;

Măsurile necesare pentru a obține o inversare a acestei tendințe sunt puse în aplicare în conformitate cu alin. (2), (4) și (5) din art. 17, având în vedere standardele aplicabile prevăzute în legislația comunitară corespunzătoare, sub rezerva aplicării alin. (6) și (7), fără a aduce atingere alin. (8);

(c) în ceea ce privește zonele protejate

Statele membre asigură respectarea tuturor standardelor și obiectivelor în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația comunitară pe baza căreia a fost stabilită fiecare zonă protejată.

2. Dacă pentru un anumit corp de apă sunt valabile mai multe obiective prevăzute în alin. (1), se aplică obiectivul cel mai strict.

3. Statele membre pot desemna un corp de apă de suprafață ca fiind artificial sau puternic modificat, dacă:

(a) modificarea caracteristicilor hidromorfologice ale corpului de apă respectiv, necesare pentru a obține o stare ecologică bună ar avea un impact negativ semnificativ asupra:

(i) mediului în general;

(ii) navigației, inclusiv asupra instalațiilor portuare sau asupra activităților de recreere;

(iii) activităților pentru care este necesară stocarea apei, cum ar fi alimentarea cu apă potabilă, generarea de curent electric sau irigațiile;

(iv) reglării nivelului apelor, protecției împotriva inundațiilor și drenării solurilor;

(v) altor activități de dezvoltare umană durabilă la fel de importante;

(b) din motive care țin de fezabilitatea tehnică sau de costuri disproporționate, obiectivele benefice urmărite de caracteristicile artificiale sau modificate ale corpului de apă nu pot fi atinse în mod rezonabil prin alte mijloace care să constituie o opțiune mult mai bună din punct de vedere ecologic.

Alegerea făcută și motivele care au stat la baza ei trebuie menționate în mod specific în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice solicitate în temeiul art. 13 și revizuite la fiecare șase ani.

4. Termenele limită stabilite în temeiul alin. (1) pot fi prelungite în scopul realizării treptate a obiectivelor pentru corpurile de apă, cu condiția ca starea corpului de apă afectat să nu fie înrăutățită și sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) statele membre constată faptul că îmbunătățirile care trebuie aduse corpului de apă nu pot fi realizate în intervalul de timp prevăzut în alineatul respectiv din cel puțin unul dintre următoarele motive:

(i) gama îmbunătățirilor necesare poate fi realizată numai în mod treptat, într-un interval care depășește programul stabilit, din motive de fezabilitate tehnică;

(ii) realizarea îmbunătățirilor necesare în termenele indicate ar determina costuri disproporționate;

(iii) condițiile naturale nu permit îmbunătățirea la timp a stării corpului de apă.

(b) prelungirea termenului limită și motivele care stau la baza acestei prelungiri sunt expuse în mod expres și explicate în planul de gestionare a districtului hidrografic, solicitat în temeiul art. 13.

(c) prelungirile sunt limitate la cel mult două actualizări ale planului de gestionare a districtului hidrografic, cu excepția cazului în care condițiile naturale împiedică realizarea la timp a obiectivelor stabilite.

(d) în planul de gestionare a districtului hidrografic trebuie incluse: un rezumat al măsurilor solicitate în temeiul art. 11, care sunt considerate necesare pentru a aduce în mod treptat corpurile de apă la starea dorită până la termenul limită prelungit, motivele pentru orice întârziere importantă în aplicarea acestor măsuri și calendarul prevăzut pentru punerea lor în aplicare. În planul actualizat de gestionare a districtului hidrografic se include o revizuire a modului de punere în aplicare a acestor măsuri și un rezumat al tuturor măsurilor suplimentare.

5. Statele membre pot urmări realizarea unor obiective de mediu mai puțin stricte decât cele stabilite în alin. (1) pentru anumite corpuri de apă, dacă acestea sunt afectate de activitatea umană determinată în conformitate cu art. 5 alin. (1) sau dacă starea lor naturală face ca realizarea acestor obiective să fie imposibilă sau disproporționată din punctul de vedere al costurilor și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) necesitățile ecologice și socio-economice satisfăcute de activitatea umană nu pot fi realizate prin alte mijloace care să constituie o opțiune ecologică mult mai bună, fără a determina costuri disproporționate;

(b) statele membre se asigură că:

- pentru apele de suprafață, se obține cea mai bună stare posibilă din punct de vedere ecologic și chimic, având în vedere impactul care nu ar fi putut fi evitat în mod rezonabil, dată fiind natura activităților umane sau a poluării;

- pentru apele subterane, starea bună a apelor subterane se modifică cât mai puțin posibil, având în vedere impactul care nu ar fi putut fi evitat în mod rezonabil, dată fiind natura activităților umane sau a poluării;

(c) starea corpurilor de apă afectate nu suferă deteriorări ulterioare;

(d) obiectivele ecologice mai puțin stricte sunt indicate și motivate explicit în planul de gestionare a bazinului hidrografic solicitat în temeiul art. 13, iar obiectivele sunt revizuite la fiecare șase ani.

6. Deteriorarea temporară a stării corpurilor de apă nu încalcă cerințele prezentei directive, dacă acest lucru este rezultatul unor cauze naturale sau de forță majoră excepționale sau care nu au putut fi prevăzute, în special inundații majore sau perioade prelungite de secetă sau sunt rezultatul unor accidente care nu au putut fi prevăzute, dacă se îndeplinesc toate condițiile de mai jos:

(a) se iau toate măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea în continuare a stării apei și pentru a nu compromite realizarea obiectivelor prezentei directive în cazul altor corpuri de apă care nu au fost afectate de aceste împrejurări;

(b) condițiile în care pot fi declarate împrejurările excepționale sau imposibil de prevăzut, inclusiv adoptarea indicatorilor adecvați, sunt indicate în planul de gestionare a districtului hidrografic;

(c) măsurile care trebuie luate în aceste împrejurări excepționale sunt incluse în programul de măsuri și nu trebuie să împiedice refacerea calității corpului de apă, după dispariția acestor împrejurări;

(d) efectele unor împrejurări excepționale sau imposibil de prevăzut sunt analizate anual și, sub rezerva motivelor enunțate în alin. (4) lit. (a), se iau toate măsurile practice cu scopul de a readuce corpul de apă la starea anterioară efectelor acelor împrejurări în cel mai scurt timp posibil și

(e) în următoarea versiune revizuită a planului de gestionare a districtului hidrografic se include un rezumat al efectelor împrejurărilor și măsurilor luate sau care urmează a fi luate în conformitate cu lit. (a) și (d).

7. Statele membre nu încalcă dispozițiile prezentei directive dacă:

- nu reușesc să obțină o stare bună a apelor subterane, o stare ecologică bună sau, acolo unde este cazul, un potențial ecologic bun sau nu reușesc să prevină deteriorarea stării unui corp de apă de suprafață sau subterană ca urmare unor noi modificări ale caracteristicilor fizice ale corpului de apă de suprafață sau a schimbării nivelului corpurilor de apă subterană sau

- nu reușesc să prevină deteriorarea stării unui corp de apă de la foarte bună la bună, ca urmare a desfășurării unor noi activități de dezvoltare umană durabilă și sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) sunt luate toate măsurile practice pentru a atenua impactul negativ asupra stării corpului de apă;

(b) motivele pentru modificările sau schimbările respective sunt indicate și motivate explicit în planul de gestionare a districtului hidrografic, solicitat în temeiul art. 13, iar obiectivele sunt revizuite la fiecare șase ani;

(c) motivele care stau la baza acestor modificări sau schimbări sunt de interes public major și/sau beneficiile pe care realizarea obiectivelor enunțate în alin. (1) le aduce mediului și societății sunt mai mici decât beneficiile noilor modificări sau schimbări pentru sănătatea umană, menținerea securității umane sau pentru dezvoltarea durabilă și

(d) din motive de fezabilitate tehnică sau de costuri disproporționate, obiectivele benefice urmărite prin modificările sau schimbările aduse corpului de apă nu pot fi realizate prin alte mijloace care să constituie o opțiune mult mai bună din punct de vedere ecologic.

8. La aplicarea alin. (3), (4), (5), (6) și (7), statele membre se asigură că aplicarea nu împiedică sau nu compromite realizarea obiectivelor prezentei directive în cazul altor corpuri de apă din același district hidrografic și este în conformitate cu punerea în aplicare a altor dispoziții legale comunitare în materie de mediu.

9. Se impune luarea de măsuri pentru ca aplicarea noilor dispoziții, inclusiv aplicarea alin. (3), (4), (5), (6) și (7), să garanteze cel puțin același nivel de protecție ca și în cazul legislației comunitare în vigoare.

Articolul 5

Caracteristici ale districtelor hidrografice, analiza impactului activităților umane asupra mediului și analiza economică a utilizării apei

1. Fiecare stat membru trebuie să se asigure de faptul că pentru fiecare district hidrografic sau pentru porțiunea unui district hidrografic internațional care se află pe teritoriul său se efectuează:

- o analiză a caracteristicilor acesteia;
- o analiză a impactului activităților umane asupra stării apelor de suprafață și a apelor subterane și
- o analiză economică a utilizării apei,

În conformitate cu specificațiile tehnice enunțate în anexele II și III și că acestea sunt finalizate în termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

2. Analizele și revizuirile menționate în alin. (1) sunt revizuite și, dacă este necesar, actualizate în termen de cel mult 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani.

Articolul 6

Registrul zonelor protejate

1. Statele membre asigură întocmirea în fiecare district hidrografic a unui registru sau a mai multor registre care să cuprindă toate zonele situate în districtul respectiv, pentru care s-a stabilit că este necesară o protecție specială în cadrul unei legislații comunitare specifice privind protecția apelor de suprafață și a apelor subterane sau conservarea habitatelor și a speciilor care depind în mod direct de apă. Statele membre se asigură că aceste registre să fie întocmite în termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

2. Registrul sau registrele trebuie să includă toate corpurile de apă desemnate în art. 7 alin. (1) și toate zonele protejate care fac obiectul anexei IV.

3. În fiecare district hidrografic, registrul sau registrele zonelor protejate trebuie revizuit(e) și actualizat(e) periodic.

Articolul 7

Ape utilizate la captarea apei potabile

1. În cadrul fiecărui district hidrografic, statele membre identifică:

- toate corpurile de apă utilizate pentru captarea apei potabile destinate consumului uman, care furnizează în medie cel puțin 10 m³ pe zi sau deservește cel puțin 50 de persoane și
- corpurile de apă destinate unei astfel de utilizări în viitor.

Statele membre monitorizează, în conformitate cu anexa V, corpurile de apă care, în conformitate cu anexa respectivă, furnizează în medie peste 100 m³ de apă pe zi.

2. Pentru fiecare corp de apă identificat în aplicarea alin. (1), statele membre se asigură de faptul că, pe lângă îndeplinirea obiectivelor prevăzute în art. 4 în conformitate cu cerințele prezentei directive pentru corpurile de apă de suprafață, inclusiv cu standardele de calitate stabilite la nivel comunitar în temeiul art. 16, apa obținută îndeplinește cerințele Directivei 80/778/CEE, modificată de Directiva 98/83/CE, pe baza regimului prevăzut pentru tratarea apelor și în conformitate cu legislația comunitară.

3. Statele membre asigură protecția necesară în cazul corpurilor de apă identificate, pentru a preveni deteriorarea calității acestora, cu scopul de a reduce nivelul tratamentului de purificare necesar pentru producerea apei potabile. Statele membre pot stabili zone de protecție pentru corpurile de apă respective.

Articolul 8

Monitorizarea stării apelor de suprafață, a apelor subterane și a zonelor protejate

1. Statele membre asigură elaborarea de programe de monitorizare a stării apelor, cu scopul de a obține o viziune coerentă și completă asupra stării apelor din cadrul fiecărui district hidrografic:

- în cazul apelor de suprafață, aceste programe se referă la:

(i) volumul și nivelul sau rata debitului, în măsura în care acesta prezintă importanță pentru starea ecologică și chimică, și potențialul ecologic și

(ii) starea ecologică și chimică și potențialul ecologic;

- în cazul apelor subterane, aceste programe se referă la monitorizarea stării chimice și cantitative;

- în cazul zonelor protejate, programele de mai sus sunt completate cu specificațiile conținute în legislația comunitară pe baza căreia s-a stabilit fiecare zonă protejată.

2. Aceste programe devin operaționale în termen de cel mult șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care legislația corespunzătoare conține dispoziții contrare. Monitorizarea respectivă se efectuează în conformitate cu cerințele stabilite în anexa V.

3. Specificațiile tehnice și metodele standardizate de analiză și monitorizare a stării apelor se stabilesc în conformitate cu procedura descrisă în art. 21.

Articolul 9

Recuperarea costurilor serviciilor legate de utilizarea apei

1. Statele membre iau în considerare principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, inclusiv a costurilor legate de mediu și de resurse, având în vedere analiza economică efectuată în conformitate cu anexa III și, în special, cu principiul "poluatorul plătește".

Până în anul 2010, statele membre se asigură de faptul că:

- politica de stabilire a prețului apei constituie o motivație adecvată pentru ca utilizatorii să utilizeze resursele de apă în mod eficient, contribuind astfel la realizarea obiectivelor de mediu incluse în prezenta directivă;

- diferitele tipuri de destinații finale ale apei, clasificate cel puțin în funcție de sectorul industrial, gospodării și agricultură, contribuie în mod adecvat la recuperarea costurilor serviciilor de alimentare cu apă, pe baza analizei economice realizate în conformitate cu anexa III și luând în considerare principiul "poluatorul plătește".

În acest sens, statele membre pot avea în vedere efectele sociale, ecologice și economice ale recuperării costurilor, precum și condițiile geografice și climatice existente în regiunea sau regiunile afectate.

2. În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre raportează cu privire la măsurile prevăzute pentru punerea în aplicare a alin. (1), care vor contribui la realizarea obiectivelor de mediu prevăzute în prezenta directivă, precum și cu privire la contribuția diferitelor tipuri de utilizări ale apei la recuperarea costurilor serviciilor legate de apă.

3. Nici o dispoziție a prezentului articol nu împiedică finanțarea anumitor măsuri de prevenire sau de remediere, în vederea realizării obiectivelor prevăzute în prezenta directivă.

4. Statele membre nu încalcă dispozițiile prezentei directive dacă decid, pe baza practicilor stabilite, să nu aplice dispozițiile prevăzute în alin. (1) a doua teză și, în acest sens, dispozițiile corespunzătoare prevăzute în alin. (2), pentru o anumită activitate de utilizare a apei, dacă acest lucru nu repune în discuție scopurile prezentei directive și nu compromite realizarea acestor obiective. Statele membre includ în planurile de gestionare a districtului hidrografic motivele pentru care nu au aplicat în totalitate alin. (1) a doua teză.

Articolul 10

Abordarea combinată a surselor punctiforme și a surselor difuze

1. Statele membre se asigură că toate evacuările în apele de suprafață menționate în alin. (2) sunt controlate în conformitate cu abordarea combinată prevăzută în prezentul articol.

2. Statele membre asigură stabilirea și/sau punerea în aplicare:

(a) a controlării emisiilor pe baza celor mai bune tehnici disponibile sau

(b) a valorilor limită de emisie relevante sau

(c) în cazul impacturilor difuze, a controalelor, inclusiv, dacă este necesar, a celor mai bune practici ecologice prevăzute în

- Directiva Consiliului 96/61/CE din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării¹⁹;

- Directiva Consiliului 91/271/CEE din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale²⁰;

- Directiva Consiliului 91/676/CEE din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole²¹;

- directivele adoptate în temeiul art. 16 din prezenta directivă;

- directivele enumerate în anexa IX;

- orice altă legislație comunitară relevantă

în termen de cel mult 12 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care legislația corespunzătoare conține dispoziții contrare.

3. Dacă un obiectiv sau un standard de calitate, întocmit în aplicarea prezentei directive, a directivelor enumerate în anexa IX sau a oricărei alte dispoziții legale comunitare, impune condiții mai stricte decât cele care rezultă din aplicarea alin. (2), se stabilesc controale ale emisiilor mai stricte în consecință.

¹⁹ JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

²⁰ JO L 135, 30.05.1991, p. 40. Directivă modificată de Directiva Comisiei 98/15/CE (JO L 67, 07.03.1998, p. 29).

²¹ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

Articolul 11

Programul de măsuri

1. Pentru fiecare district hidrografic sau pentru acea parte a unui district hidrografic internațional situat pe teritoriul său, fiecare stat membru asigură întocmirea unui program de măsuri care să țină seama de rezultatele analizelor prevăzute în art. 5, în vederea realizării obiectivelor stabilite în art. 4. Aceste programe de măsuri se pot referi la măsurile care rezultă din legislația adoptată la nivel național și care acoperă întreg teritoriul unui stat membru. Dacă este necesar, un stat membru poate adopta măsuri aplicabile tuturor districtelor hidrografice și/sau acelor părți ale districtelor hidrografice internaționale care se află pe teritoriul său.

2. Fiecare program de măsuri include măsurile "de bază" indicate în alin. (3) și, dacă este necesar, măsuri "suplimentare".

3. Măsurile "de bază" constituie cerințele minime care trebuie respectate și includ:

(a) măsurile necesare pentru aplicarea legislației comunitare privind protecția apei, inclusiv măsurile necesare în cadrul legislației menționate în art. 10 și în partea A din anexa VI;

(b) măsurile considerate adecvate în sensul art. 9;

(c) măsurile care promovează utilizarea apei în mod eficient și durabil, pentru a evita compromiterea realizării obiectivelor menționate în art. 4;

(d) măsurile necesare pentru a îndeplini cerințele art. 7, în special măsurile pentru conservarea calității apei, cu scopul de a reduce nivelul tratamentului de purificare necesar pentru obținerea apei potabile;

(e) măsurile de control al captărilor de apă dulce din apele de suprafață și din apele subterane și al îndiguirilor de apă dulce de suprafață, inclusiv întocmirea unui sau a mai multor registre privind activitățile de captare a apei și instituirea unei autorizații prealabile pentru captare și îndiguire a apei. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate. Statele membre pot scuti de efectuarea controalelor acele activități de captare și de îndiguire care nu au un impact semnificativ asupra stării apelor;

(f) controale, inclusiv obligativitatea unei autorizații prealabile pentru realimentarea sau sporirea artificială a corpurilor de apă subterane. Apa utilizată poate proveni din orice apă de suprafață sau subterană, cu condiția ca utilizarea acelei surse să nu compromită realizarea obiectivelor de mediu stabilite pentru acea sursă sau pentru acel corp de apă realimentat sau sporit. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;

(g) pentru evacuările din surse punctiforme care pot cauza poluare, este necesară o reglementare prealabilă, cum ar fi interzicerea introducerii poluanților în apă sau o autorizație prealabilă ori o înregistrare pe baza unor norme generale obligatorii, care definesc controalele de emisie pentru poluanții respectivi, inclusiv controalele efectuate în conformitate cu art. 10 și 16. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;

(h) pentru sursele difuze care pot cauza poluarea, măsuri destinate prevenirii sau controlului cantității de poluanți. Controalele pot fi structurate sub forma unei cerințe de reglementare prealabilă, de exemplu interzicerea introducerii poluanților în apă, o unei cerințe de autorizare prealabilă sau de înregistrare pe baza unor norme generale obligatorii, dacă legislația comunitară nu prevede o astfel de cerință. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;

(i) pentru orice alt impact negativ semnificativ asupra stării apelor identificate în temeiul art. 5 și al anexei II, în special, măsuri prin care condițiile hidromorfologice ale corpului de apă să permită atingerea stării ecologice necesare sau un potențial ecologic bun pentru corpurile de apă desemnate ca fiind artificiale sau puternic modificate. Controalele efectuate în acest scop pot lua forma unei cerințe de autorizare prealabilă sau a unei înregistrări pe baza unor norme generale obligatorii, dacă legislația comunitară nu prevede o astfel de cerință. Controalele trebuie revizuite periodic și, dacă este necesar, actualizate;

(j) interzicerea evacuărilor directe de poluanți în apele subterane, sub rezerva următoarelor dispoziții:

Statele membre pot autoriza reinjectarea în același acvifer a apei utilizate în scopuri geotermale.

Specificând condițiile necesare, statele membre pot autoriza și:

- injectarea substanțelor cu conținut de apă care rezultă în urma operațiilor de exploatare și extragere a hidrocarburilor sau în urma activităților miniere, precum și injectarea apelor, din motive tehnice, în formațiunile geologice din care au fost extrase hidrocarburile sau alte substanțe sau în formațiunile geologice care, din motive naturale, sunt permanent inadecvate pentru alte întrebuințări. Aceste injectări nu conțin decât substanțele care rezultă din operațiile menționate anterior;

- reinjectarea apelor subterane pompate din mine și cariere sau care provin din activități de construcții sau de întreținere a lucrărilor de inginerie civilă;

- injectarea gazelor naturale sau a gazului petrolier lichefiat (GPL), în scopul depozitării, în formațiunile geologice care, din motive naturale, sunt permanent inadecvate pentru alte întrebuințări;

- injectarea gazelor naturale sau a gazului petrolier lichefiat (GPL), în scopul depozitării, în alte formațiuni geologice, dacă există o nevoie imperioasă de aprovizionare cu gaze și injectarea este efectuată astfel încât previne orice pericol prezent sau viitor de deteriorare a calității apelor subterane receptoare;

- activități de construcție, inginerie civilă și lucrări publice, precum și alte activități similare pe sau în sol, care intră în contact cu apa subterană. În acest scop, statele membre pot stabili faptul că aceste activități trebuie considerate ca fiind autorizate, cu condiția să fie desfășurate în conformitate cu normele generale obligatorii elaborate de statele membre pentru activitățile respective;

- evacuările, în scopuri științifice, de cantități mici de substanțe pentru caracterizarea, protecția și refacerea corpurilor de apă, aceste evacuări fiind limitate la cantitatea strict necesară pentru scopurile respective,

cu condiția ca aceste evacuări să nu compromită realizarea obiectivelor de mediu stabilite pentru respectivul corp de apă subterană;

(k) în conformitate cu măsurile adoptate în temeiul art. 16, măsuri pentru eliminarea poluării apelor de suprafață cu substanțele enumerate în lista de substanțe prioritare adoptată în aplicarea art. 16 alin. (2) și pentru reducerea treptată a poluării cu alte substanțe care ar putea împiedica statele membre să realizeze obiectivele ecologice stabilite în art. 4 pentru corpurile de apă de suprafață;

(l) orice măsuri necesare pentru a preveni pierderile importante de poluanți din instalațiile tehnice și pentru a preveni și/sau reduce apariția poluării accidentale, de exemplu ca urmare a inundațiilor, în special prin intermediul sistemelor de detectare sau de avertizare a acestor evenimente, inclusiv, în cazul accidentelor care nu ar fi putut fi prevăzute, toate măsurile necesare pentru reducerea riscului pentru ecosistemele acvatice.

4. Măsuri "suplimentare" sunt acele măsuri concepute și puse în aplicare pe lângă măsurile de bază, cu scopul de a realiza obiectivele stabilite în temeiul art. 4. Partea B a anexei VI conține o listă neexhaustivă a acestor măsuri.

Statele membre pot adopta, de asemenea, alte măsuri suplimentare pentru a spori gradul de protecție și pentru o îmbunătățire a apelor care fac obiectul prezentei directive, în special în cadrul aplicării acordurilor internaționale corespunzătoare menționate în art. 1.

5. Când informațiile obținute din controale sau din alte surse arată că obiectivele menționate în art. 4 pentru corpurile de apă nu pot fi realizate, statele membre se asigură că:

- se investighează cauzele posibilelor eșec;

- permisele și autorizațiile relevante sunt examinate și, dacă este necesar, revizuite;

- programele de monitorizare sunt revizuite și modificate după caz și

- se elaborează măsurile suplimentare care pot fi necesare, pentru realizarea obiectivelor respective, inclusiv, dacă este necesar, instituirea unor standarde de calitate a mediului mai stricte, în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa V.

Când cauzele respective sunt rezultatul unor cauze naturale sau situații de forță majoră excepționale sau care nu ar fi putut fi prevăzute, în special inundații puternice și perioade de secetă prelungită, statele membre pot stabili faptul că nu sunt necesare măsuri suplimentare, sub rezerva art. 4 alin. (6).

6. La punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în alin. (3), statele membre adoptă toate dispozițiile pentru a nu spori poluarea apelor marine. Fără a aduce atingere legislației existente, aplicarea măsurilor adoptate în cadrul alin. (3) nu poate, sub nici o formă, duce, în mod direct sau indirect, la creșterea poluării apelor de suprafață. Această cerință nu se aplică în cazul în care ar duce la creșterea poluării mediului în ansamblu.

7. Programele de măsuri sunt stabilite în termen de cel mult nouă ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și toate măsurile devin operaționale în termen de cel mult 12 ani de la aceeași dată.

8. Programele de măsuri sunt revizuite și, dacă este necesar, actualizate în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani. Toate măsurile noi sau revizuite elaborate în cadrul unui program actualizat devin operaționale în termen de cel mult trei ani de la data adoptării lor.

Articolul 12

Probleme care nu pot fi tratate la nivelul unui stat membru

1. În cazul în care un stat membru identifică o problemă care are un impact asupra gestionării apelor sale, dar care nu poate fi rezolvată de către statul membru respectiv, acesta poate raporta problema Comisiei și oricărui alt stat membru interesat și poate formula recomandări cu privire la rezolvarea acesteia.

2. Comisia răspunde tuturor rapoartelor sau recomandărilor statelor membre în termen de șase luni.

Articolul 13

Planuri de gestionare a districtelor hidrografice

1. Statele membre se asigură că, pentru fiecare district hidrografic aflat în întregime pe teritoriul său, se elaborează un plan de gestionare.

2. În cazul unui district hidrografic internațional situat în întregime pe teritoriul Comunității, statele membre asigură coordonarea acestuia, cu scopul de a elabora un singur plan internațional de gestionare a districtului hidrografic internațional. În absența unui astfel de plan, statele membre elaborează un plan de gestionare a districtului hidrografic care să acopere cel puțin acele părți ale districtului hidrografic internațional care se află pe teritoriul lor, în vederea realizării obiectivelor prezentei directive.

3. În cazul unui district hidrografic internațional care se întinde dincolo de granițele Comunității, statele membre depun eforturi pentru a elabora un singur plan de gestionare a districtului hidrografic și, dacă acest lucru nu este posibil, planul acoperă cel puțin acea porțiune a districtului hidrografic internațional care se află pe teritoriul statului membru respectiv.

4. Planul de gestionare a districtului hidrografic cuprinde informațiile prezentate în detaliu în anexa VII.

5. Planurile de gestionare a districtului hidrografic pot fi suplimentate prin elaborarea unor programe și planuri de gestionare mult mai detaliate, pentru un sub-bazin, un sector, o problemă sau un tip de apă, care să abordeze aspectele particulare ale gestionării apelor respective. Punerea în aplicare a acestor măsuri nu scutește statele membre de la îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul celorlalte dispoziții ale prezentei directive.

6. Planurile de gestionare a districtului hidrografic sunt publicate în termen de cel mult nouă ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

7. Planurile de gestionare a districtului hidrografic sunt revizuite și actualizate în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani.

Articolul 14

Informarea și consultarea publicului

1. Statele membre încurajează participarea activă a tuturor părților interesate de punerea în aplicare a prezentei directive, în special de elaborarea, revizuirea și actualizarea planurilor de gestionare a districtului hidrografic. Statele membre se asigură că, pentru fiecare district hidrografic, publică și pune la dispoziția publicului, inclusiv a utilizatorilor, pentru comentarii:

(a) un calendar și un program de lucru pentru elaborarea planului, inclusiv declararea măsurilor care trebuie luate în materie de consultare, cu cel puțin trei ani înainte de începutul perioadei de referință a planului;

(b) o sinteză provizorie a problemelor importante identificate în legătură cu bazinul hidrografic în materie de gestionare a apelor, cu cel puțin doi ani înainte de începutul perioadei de referință a planului;

(c) un proiect al planului de gestionare a districtului hidrografic, cu cel puțin un an înainte de începutul perioadei de referință a planului;

La cerere, sunt puse la dispoziție documentele de referință și informațiile utilizate la elaborarea proiectului planului de gestionare.

2. Statele membre prevăd un termen de cel puțin șase luni pentru formularea în scris a observațiilor cu privire la aceste documente, pentru a permite o consultare și o participare active.

3. Alin. (1) și (2) se aplică și versiunii actualizate a planului.

Articolul 15

Notificarea

1. Statele membre trimit copii ale planurilor de gestionare a districtului hidrografic și ale tuturor actualizărilor ulterioare Comisiei și celorlalte state membre interesate în termen de trei luni de la data publicării acestora:

(a) pentru districtele hidrografice aflate în totalitate pe teritoriul unui stat membru, toate planurile de gestionare care acoperă teritoriul național respectiv și care au fost publicate în conformitate cu art. 13;

(b) pentru districtele hidrografice internaționale, cel puțin acea parte a planului de gestionare care acoperă teritoriul statului membru.

2. Statele membre prezintă rapoarte de sinteză privind:

- analizele cerute în temeiul art. 5 și

- programele de monitorizare menționate în art. 8,

realizate în scopul primului plan de gestionare a districtului hidrografic, în termen de trei luni de la data finalizării acestora.

3. În termen de trei ani de la data publicării fiecărui plan de gestionare a districtului hidrografic sau a fiecărei versiuni actualizate în temeiul art. 13, statele membre prezintă un raport interimar care descrie progresele înregistrate în punerea în aplicare a programului de măsuri prevăzut.

Articolul 16

Strategii de combatere a poluării apei

1. Parlamentul European și Consiliul adoptă măsuri specifice împotriva poluării apelor cu poluanți individuali sau cu grupuri de poluanți care prezintă un risc important pentru sau prin intermediul mediului acvatic, inclusiv riscuri pentru apele utilizate la captarea apei potabile. Măsurile trebuie să urmărească reducerea treptată a acestor poluanți și, pentru substanțele prioritare cu un grad ridicat de risc definite în art. 2 pct. (30), trebuie să urmărească stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor. Aceste măsuri sunt adoptate pe baza propunerilor prezentate de Comisie în conformitate cu procedurile prevăzute în Tratat.

2. Comisia prezintă o propunere de stabilire a unei liste a substanțelor prioritare selectate dintre substanțele care prezintă un risc semnificativ pentru sau prin intermediul mediului acvatic. Prioritățile referitoare la măsurile care trebuie luate cu privire la aceste substanțe se stabilesc pe baza riscului pentru sau prin intermediul mediului acvatic, prin:

(a) evaluarea riscului în conformitate cu Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 793/93²², Directiva Consiliului 91/414/CEE²³ și Directiva Parlamentului European și a Consiliului 98/8/CE²⁴ sau

(b) evaluare specifică în funcție de risc (în conformitate cu metodologia stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 793/93), axată exclusiv pe ecotoxicitatea acvatică și pe toxicitatea pentru om prin intermediul mediului acvatic.

²² JO L 84, 05.04.1993, p. 1.

²³ JO L 230, 19.08.1991, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 98/47/CE (JO L 191, 07.07.1998, p. 50).

²⁴ JO L 123, 24.04.1998, p. 1.

Dacă este necesar în vederea respectării calendarului stabilit în alin. (4), prioritățile referitoare la măsurile care trebuie luate cu privire la aceste substanțe se stabilesc pe baza riscului pentru sau prin intermediul mediului acvatic, determinat printr-o procedură simplificată de evaluare în funcție de risc, pe baza principiilor științifice, luând în considerare:

- datele referitoare la pericolul intrinsec al substanței respective și, în special, la ecotoxicitatea acvatică și toxicitatea sa pentru om prin intermediul căilor de expunere acvatice,

- date obținute din monitorizarea contaminării mediului pe scară extinsă și

- alți factori dovediți care pot indica posibilitatea unei contaminări extinse a mediului, cum ar fi volumul de producție sau volumul utilizat al substanței în cauză și tipurile de utilizare.

3. Propunerea Comisiei identifică, de asemenea, substanțele periculoase prioritare. La identificarea acestor substanțe, Comisia ia în considerare selectarea substanțelor cu grad de risc, efectuată în legislația comunitară relevantă privind substanțele periculoase sau în acordurile internaționale relevante.

4. În termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, cel puțin la fiecare patru ani, Comisia revizuește lista substanțelor prioritare adoptată, și prezintă, dacă este necesar, propuneri.

5. La pregătirea propunerii, Comisia ia în considerare recomandările Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu, ale statelor membre, ale Parlamentului European, ale Agenției Europene de Mediu, ale programelor de cercetare comunitară, ale organizațiilor internaționale din care face parte Comunitatea, ale organizațiilor de afaceri europene, inclusiv cele care reprezintă întreprinderile mici și mijlocii, ale organismelor europene în domeniul mediului, precum și de alte informații pertinente care îi sunt aduse la cunoștință.

6. Pentru substanțele prioritare, Comisia prezintă propuneri de măsuri de control pentru:

- reducerea progresivă a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe în cauză și, în special,

- stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe identificate în conformitate cu alin. (3), inclusiv un calendar adecvat. Calendarul nu depășește o perioadă de 20 de ani după data adoptării acestor propuneri de către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

În acest scop, Comisia identifică nivelul și combinația adecvate, rentabile și proporționale ale produselor și procedeele atât pentru sursele punctiforme, cât și pentru sursele difuze și ia în considerare valorile limită uniforme ale emisiilor, în vigoare pe întreg teritoriul Comunității în ceea ce privește controalele procedeelelor. Dacă este necesar,

acțiunea la nivel comunitar privind controalele aplicabile procedeelelor poate fi organizată pe sectoare. În cazul în care controalele produselor includ o revizuire a autorizațiilor relevante eliberate în aplicarea Directivei 91/414/CEE și a Directivei 98/8/CE, aceste revizuiți sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile directivelor respective. Fiecare propunere de control specifică modalitățile de revizuire, actualizare și evaluare a eficienței acestora.

7. Comisia prezintă propuneri privind standardele de calitate aplicabile concentrațiilor substanțelor prioritare în apele de suprafață, sedimente sau biota.

8. În conformitate cu alin. (6) și (7), Comisia prezintă propuneri și, cel puțin pentru controlul emisiilor din surse punctiforme și pentru standarde de calitate a mediului, în termen de doi ani de la data includerii substanței respective pe lista de substanțe prioritare. Pentru substanțele incluse pe prima listă de substanțe prioritare, în absența unui acord la nivel comunitar după șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, statele membre stabilesc standarde de calitate a mediului aplicabile acestor substanțe în toate apele de suprafață afectate de evacuările acestor substanțe, precum și de limitarea principalelor surse ale acestor evacuări, bazate, între altele, pe analizarea tuturor opțiunilor tehnice de reducere. Pentru substanțele incluse ulterior pe lista substanțelor prioritare, în absența unui acord la nivel comunitar, statele membre iau aceste măsuri după cinci ani de la data includerii pe listă.

9. Comisia poate elabora strategii de combatere a poluării apei cu orice alt poluant sau grup de poluanți, inclusiv de combatere a poluării accidentale.

10. La elaborarea propunerilor sale menționate în alin. (6) și (7), Comisia revizuieste, de asemenea, toate directivele enumerate în anexa IX. În termenul prevăzut în alin. (8), Comisia propune revizuirea controalelor stabilite în anexa IX pentru toate substanțele care figurează pe lista substanțelor prioritare și propune măsurile adecvate, inclusiv posibila abrogare a controalelor, prevăzută în anexa IX pentru toate celelalte substanțe.

Orice control prevăzut în anexa IX pentru care se propune o revizuire se abrogă la data intrării în vigoare a acestei revizuiți.

11. Lista substanțelor prioritare pentru substanțele menționate în alin. (2) și (3), propusă de Comisie, devine, după adoptarea de către Parlamentul European și Consiliu, anexa X la prezenta directivă. Revizuirea listei menționate în alin. (4) va face obiectul aceleiași proceduri.

Articolul 17

Strategii pentru prevenirea și controlul poluării apelor subterane

1. Parlamentul European și Consiliul adoptă măsuri specifice pentru prevenirea și controlul poluării apelor subterane. Aceste măsuri urmăresc realizarea obiectivului referitor la o bună stare a apelor subterane din punct de vedere chimic în conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. (b) și sunt adoptate de Comisie, pe baza propunerii prezentate în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu procedurile prevăzute în Tratat.

2. La propunerea măsurilor, Comisia ia în considerare analiza efectuată în conformitate cu art. 5 și anexa II. Aceste măsuri sunt propuse mai devreme, dacă informațiile sunt disponibile și includ:

(a) criteriile pentru evaluarea stării bune a apelor subterane din punct de vedere chimic, în conformitate cu anexa II, pct. 2.2 și anexa V, pct. 2.3.2 și 2.4.5;

(b) criteriile pentru identificarea unor tendințe de creștere semnificativă și durabilă și pentru definirea punctelor de pornire a inversării tendințelor, care să fie utilizate în conformitate cu anexa V, pct. 2.4.4.

3. Măsurile care rezultă din aplicarea alin. (1) sunt incluse în programele de măsuri impuse în aplicarea art. 11.

4. În absența criteriilor adoptate la nivel comunitar în temeiul alin. (2), statele membre stabilesc criteriile adecvate în termen de cel mult cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

5. În absența criteriilor adoptate la nivel comunitar în temeiul alin. (4), inversarea tendințelor va avea ca punct de pornire cel mult 75 % din nivelul de calitate stabilit în legislația comunitară în vigoare aplicabilă apelor subterane.

Articolul 18

Raportul Comisiei

1. Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în termen de cel mult 12 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, la fiecare șase ani, pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.

2. Raportul include cel puțin următoarele elemente:

(a) o analiză a progresului obținut în punerea în aplicare a prezentei directive;

(b) o prezentare a stării apelor de suprafață și a apelor subterane în Comunitate, efectuată în coordonare cu Agenția Europeană de Mediu;

(c) o trecere în revistă a planurilor de gestionare a districtului hidrografic, înaintate în aplicarea art. 15, inclusiv sugestii pentru îmbunătățirea planurilor viitoare;

(d) un rezumat al răspunsului primit de fiecare dintre rapoartele sau recomandările înaintate Comisiei de către statele membre în aplicarea art. 12;

(e) un rezumat al tuturor propunerilor, măsurilor de control și strategiilor elaborate în aplicarea art. 16;

(f) un rezumat al răspunsurilor primite la observațiile formulate de Parlamentul European și Consiliu pe marginea rapoartelor de punere în aplicare anterioare.

3. Comisia publică și un raport privind progresul înregistrat la punerea în aplicare, pe baza rapoartelor de sinteză pe care statele membre le prezintă în temeiul art. 15 alin. (2), pe care îl înaintază Parlamentului European și statelor membre în termen de cel mult doi ani de la datele menționate în art. 5 și 8.

4. În termen de trei ani de la data publicării fiecărui raport prevăzut în alin. (1), Comisia publică un raport interimar care descrie progresul înregistrat la punerea în aplicare, pe baza rapoartelor interimare ale statele membre, prevăzute în art. 15 alin. (3). Acest raport este prezentat Parlamentului European și Consiliului.

5. Comisia convoacă atunci când este cazul, în conformitate cu ciclul de raportare, o conferință a părților interesate de politica comunitară în domeniul apelor, la care participă toate statele membre, pentru a face comentarii pe marginea rapoartelor de punere în aplicare întocmite de Comisie și pentru a face schimb de experiență.

La această conferință trebuie să participe și reprezentanți ai autorităților competente, ai Parlamentului European, ai ONG-urilor, ai partenerilor sociali și economici, ai organizațiilor consumatorilor, oameni de știință și alți experți.

Articolul 19

Planuri pentru viitoare măsuri comunitare

1. O dată pe an, Comisia prezintă comitetului menționat în art. 21, în scopuri informative, un plan orientativ de măsuri cu impact asupra legislației în domeniul apei, pe care intenționează să o propună în viitorul apropiat, inclusiv măsurile care derivă din propuneri, măsurile de control și strategiile elaborate în aplicarea art. 16. Comisia prezintă primul plan orientativ în termen de cel mult doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

2. Comisia revizuieste prezenta directivă în termen de cel mult 19 ani de la data intrării sale în vigoare și propune orice modificare considerată necesară.

Articolul 20

Adaptări tehnice ale directivei

1. Anexele I și III, precum și pct. 1.3.6 din anexa V pot fi adaptate la progresul tehnic și științific în conformitate cu procedurile prevăzute în art. 21, având în vedere termenele menționate în art. 13 pentru revizuirea și actualizarea planurilor de gestionare a districtului hidrografic. Dacă este necesar, Comisia poate adopta, în conformitate cu procedurile prevăzute în art. 21, liniile directoare pentru aplicarea anexelor II și V.

2. În scopul transmiterii și prelucrării datelor, inclusiv a datelor statistice și cartografice, pot fi adoptate formate tehnice, în sensul alin. (1), în conformitate cu procedurile prevăzute în art. 21.

Articolul 21

Comitetul de reglementare

1. Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare "Comitetul").

2. Dacă se face trimitere la prezentul alineat, se aplică art. 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor art. 8 din aceeași decizie.

Perioada prevăzută în art. 5 alin. (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

3. Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 22

Abrogări și dispoziții tranzitorii

1. Următoarele directive și decizii se abrogă după șapte ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive:

- Directiva 75/440/CEE din 16 iunie 1975 privind cerințele de calitate pentru apa de suprafață destinată preparării apei potabile în statele membre²⁵;

- Decizia Consiliului 77/795/CEE din 12 decembrie 1977 de stabilire a unei proceduri comune pentru schimbul de informații privind calitatea apei dulci de suprafață de pe teritoriul Comunității²⁶;

- Directiva Consiliului 79/869/CEE din 9 octombrie 1979 privind metodele de măsurare și frecvența prelevării de probe și a analizării apei de suprafață destinate preparării apei potabile în statele membre²⁷.

2. Următoarele directive se abrogă în termen de treisprezece ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive:

- Directiva Consiliului 78/659/CEE din 18 iulie 1978 privind calitatea apelor dulci care trebuie să fie protejate sau îmbunătățite pentru a se întreține viața piscicolă²⁸;

- Directiva Consiliului 79/923/CEE din 30 octombrie 1979 privind cerințele de calitate pentru apele conchilicole²⁹;

- Directiva Consiliului 80/68/CEE din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase;

- Directiva 76/464/CEE, cu excepția art. 6, care este abrogat la data intrării în vigoare a prezentei directive.

3. Următoarele dispoziții tranzitorii se aplică Directivei 76/464/CEE:

(a) lista substanțelor prioritare adoptată în temeiul art. 16 din prezenta directivă înlocuiește lista de substanțe prioritare din comunicarea Comisiei adresată Consiliului din 22 iunie 1982;

(b) în sensul art. 7 din Directiva 76/464/CEE, statele membre pot aplica principiile prevăzute în prezenta directivă pentru identificarea problemelor de poluare și a substanțelor care le determină, stabilirea standardelor de calitate și adoptarea măsurilor.

4. Obiectivele de mediu prevăzute în art. 4 și standardele ecologice de calitate a mediului stabilite în anexa IX și în aplicarea art. 16 alin. (7), precum și de către statele membre în cadrul anexei V pentru substanțele care nu figurează pe lista substanțelor prioritare și în aplicarea art. 16 alin. (8), în ceea ce privește substanțele prioritare pentru care nu există încă standarde comunitare, sunt considerate ca standarde de calitate a mediului în sensul art. 2 pct. 7 și art. 10 din Directiva 96/61/CE.

5. Când o substanță indicată pe lista substanțelor prioritare adoptată în cadrul art. 16 nu figurează în anexa VIII la prezenta directivă sau în anexa III la Directiva 96/61/CE, aceasta trebuie adăugată pe această listă.

6. În cazul corpurilor de apă de suprafață, obiectivele de mediu stabilite în cadrul primului plan de gestionare a districtului hidrografic, impus de prezenta directivă, determină cel puțin standarde de calitate la fel de stricte sau mai stricte decât cele prevăzute de Directiva 76/464/CEE.

²⁵ JO L 194, 25.07.1975, p. 26. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE.

²⁶ JO L 334, 24.12.1997, p. 29. Decizie modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

²⁷ JO L 271, 29.10.1979, p. 44. Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

²⁸ JO L 222, 14.08.1978, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

²⁹ JO L 281, 10.11.1979, p. 47. Directivă modificată de Directiva 91/692/CEE.

Articolul 23

Sanțiuni

Statele membre determină regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în aplicarea prezentei directive. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajatoare.

Articolul 24

Punerea în aplicare

1. Statele membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 decembrie 2003 cel târziu. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Articolul 26

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.
Adoptată la Luxemburg, 23 octombrie 2000.

Pentru Parlamentul European
Președintele
N. FONTAINE

Pentru Consiliu
Președintele
J. GLAVANY

ANEXA I

INFORMAȚII NECESARE PENTRU LISTA AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

În aplicarea art. 3 alin. (8), statele membre furnizează următoarele informații pentru toate autoritățile competente din cadrul fiecăreia dintre districtele sale hidrografice, precum și din acea porțiune a districtului hidrografic care se află pe teritoriul lor.

(i) Denumirea și adresa autorității competente - denumirea și adresa oficială a autorității definite în aplicarea art. 3 alin. (2).

(ii) Zona geografică a districtului hidrografic - denumirea principalelor râuri din districtul hidrografic, precum și o descriere precisă a granițelor districtului hidrografic. Pe cât posibil, aceste informații trebuie comunicate într-un format care să permită introducerea lor într-un sistem de informații geografice (SIG) și/sau în sistemul de informații geografice al Comisiei (SIGCO).

(iii) Statutul juridic al autorității competente - indicarea statutului juridic al autorității competente și, dacă este necesar, un rezumat sau o copie a statutului acesteia, a actului de constituire sau a unui document legal echivalent.

(iv) Responsabilități - descrierea responsabilităților juridice și administrative ale fiecărei autorități competente și a rolului acestora în cadrul fiecărui district hidrografic.

(v) Apartenență - când autoritatea competentă funcționează ca organ de coordonare pentru alte autorități competente, este necesară o listă cu aceste autorități, însoțită de un rezumat al relațiilor instituționale stabilite pentru asigurarea coordonării.

(vi) Relații internaționale - când un district hidrografic se întinde pe teritoriul mai multor state membre sau pe teritoriul unei țări terțe, este necesar un rezumat al relațiilor instituționale stabilite pentru asigurarea coordonării.

ANEXA II

1. APE DE SUPRAFAȚĂ

1.1. Caracterizarea tipurilor de corpuri de apă de suprafață

Statele membre identifică situarea și granițele corpurilor de apă de suprafață și efectuează o caracterizare inițială a acestor corpuri în conformitate cu metodologia descrisă în continuare. În vederea acestei caracterizări, statele membre pot regrupa corpurile de apă de suprafață.

(i) Corpurile de apă de suprafață din interiorul unui district hidrografic sunt definite ca aparținând uneia dintre următoarele categorii de ape de suprafață - râuri, lacuri, ape de tranziție sau costiere - sau ca fiind corpuri de apă de suprafață artificiale sau corpuri de apă de suprafață puternic modificate.

(ii) Pentru fiecare categorie de ape de suprafață, corpurile de apă de suprafață din cadrul districtului hidrografic respectiv sunt clasificate în funcție de tip. Aceste tipuri sunt definite fie pe baza "sistemului A", fie pe baza "sistemului B", definite la pct. 1.2.

(iii) Dacă se utilizează sistemul A, corpurile de apă de suprafață din interiorul districtului hidrografic sunt mai întâi repartizate în ecoregiuni în conformitate cu ariile geografice definite la pct. 1.2 și indicate pe harta corespunzătoare din anexa XI. Corpurile de apă din fiecare ecoregiune sunt apoi repartizate pe tipuri de ape de suprafață în funcție de descriptorii indicați în tabelele pentru sistemul A.

(iv) Dacă se utilizează sistemul B, statele membre trebuie să obțină cel puțin același nivel de clasificare pe care l-ar obține folosind sistemul A. În mod corespunzător, corpurile de apă de suprafață din districtul hidrografic sunt clasificate pe tipuri utilizând valorile pentru descriptorii obligatorii și pentru acei descriptorii sau acele combinații de descriptorii opționali care sunt necesari pentru a se asigura îndeplinirea condițiilor de referință biologice specifice fiecărui tip.

(v) Pentru corpurile de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate, repartizarea se efectuează în conformitate cu descriptorii pentru acea categorie de ape de suprafață care este cea mai apropiată de corpul de apă de suprafață artificial sau puternic modificat respectiv.

(vi) Statele membre prezintă Comisiei o hartă sau hărți (în format SIG) a situării geografice a tipurilor corespunzătoare nivelurilor de clasificare cerute pe baza sistemului A.

1.2. Ecoregiuni și tipuri de corpuri de apă de suprafață

1.2.1. Râuri

Sistemul A

Tipologie stabilită	Descriptorii
Ecoregiune Tip	Ecoregiuni ilustrate pe harta A din anexa XI Tipologia altitudinii înaltă: > 800 m altitudine medie: 200 - 800 m zonă depresionară: < 200 m Tipologia dimensiunii pe baza zonei de captare mică: 10 - 100 km ² medie: > 100 - 1 000 km ² mare: > 1 000 - 10 000 km ² foarte mare: >10 000 km ² Geologie calcaroasă silicioasă organică

Sistemul B

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile râului sau ale unui tronson al râului și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
---------------------------	---

Factori obligatorii altitudine	latitudine longitudine geologie dimensiune
Factori opționali	distanța față de izvoare energia debitului (în funcție de debit și de pantă) lățimea medie a cursului de apă adâncimea medie a cursului de apă panta medie a cursului de apă forma și structura patului principal al râului categoria debitului râului forma văii transportul materialelor solide capacitatea de neutralizare a acizilor compoziția medie a substraturilor cloruri gama de temperaturi ale aerului temperatura medie a aerului precipitații

1.2.2. Lacuri

Sistemul A

Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Ecoregiuni ilustrate pe harta A din anexa XI
Tip	Tipologia altitudinii înaltă: > 800 m altitudine medie: 200 - 800 m zonă depresionară: < 200 m Tipologia adâncimii pe baza adâncimii medii < 3 m 3-15 m > 15 m Tipologia dimensiunii pe baza suprafeței 0,5-1 km ² 1-10 km ² 10-100 km ² > 100 km ² Geologie calcaroasă silicioasă organică

Sistemul B

Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile lacului și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	altitudine latitudine longitudine adâncime geologie dimensiune
Factori opționali	adâncimea medie a apei forma lacului timpul de rezidență temperatura medie a aerului caracteristici de amestec (de exemplu, monomictic, dimictic, polimictic) capacitatea de neutralizare a acizilor situația de fond a nutrienților compoziția substraturilor medii fluctuația nivelului apei

1.2.3. Ape de tranziție

Sistemul A	
Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Următoarele ecoregiuni identificate pe harta B din anexa XI: Marea Baltică Marea Barents Marea Norvegiei Marea Nordului Oceanul Atlantic de Nord Marea Mediteraneană
Tip	Pe baza salinității anuale medii < 0,5 ‰: apă dulce 0,5 - < 5 ‰: oligominerală 5 - < 18 ‰: mezominerală 18 - < 30 ‰: poliminerală 30 - < 40 ‰: euminerală Pe baza scalei medii a mareelor < 2 m: micromaree 2 - 4 m: mezomaree > 4 m: macromaree

Sistemul B	
Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile apei de tranziție și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	latitudine longitudine scala mareelor salinitate
Factori opționali	adâncime viteza curentului expunerea la valuri timpul de rezidență temperatura medie a apei caracteristici de amestecare turbiditate compoziția medie a substraturilor formă scala temperaturilor apei

1.2.4. Ape costiere

Sistemul A	
Tipologie stabilită	Descriptori
Ecoregiune	Următoarele ecoregiuni identificate pe harta B din anexa XI: Marea Baltică Marea Barents Marea Norvegiei Marea Nordului Oceanul Atlantic de Nord Marea Mediteraneană
Tip	Pe baza salinității medii anuale < 0,5 ‰: apă dulce 0,5 - < 5 ‰: oligominerală 5 - < 18 ‰: mezominerală 18 - < 30 ‰: poliminerală 30 - < 40 ‰: euminerală Pe baza adâncimii medii ape puțin adânci: < 30 m intermediare: (30 - 200 m) adânci: > 200 m

Sistemul B	
Caracterizare alternativă	Factori fizici și chimici care determină caracteristicile apelor costiere și, în consecință, structura și compoziția populației biologice
Factori obligatorii	latitudine longitudine scala mareelor salinitate
Factori opționali	viteza curentului expunerea la valuri temperatura medie a apei caracteristici de amestecare turbiditate timpul de retenție (al golfurilor închise) compoziția medie a substraturilor scala temperaturilor apei

1.3. Stabilirea condițiilor de referință specifice pentru tipurile de corpuri de apă de suprafață

(i) Pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață caracterizat în conformitate cu pct. 1.1, se stabilesc condiții fizico-chimice și hidromorfologice specifice care reprezintă valorile elementelor calitative fizico-chimice și hidromorfologice menționate la pct. 1.1 din anexa V pentru tipul respectiv de corp de apă de suprafață cu o stare ecologică foarte bună, în conformitate cu tabelul adecvat de la pct. 1.2 din anexa V. Se stabilesc condiții de referință biologice specifice reprezentând valorile elementelor calitative biologice menționate la pct. 1.1 din anexa V pentru tipul respectiv de corp de apă de suprafață cu o stare ecologică foarte bună, în conformitate cu tabelul adecvat de la pct. 1.2 din anexa V.

(ii) La aplicarea procedurii prevăzute în prezentul punct pentru corpurile de apă de suprafață puternic modificate sau artificiale, trimerile la starea ecologică foarte bună sunt interpretate ca trimeri la potențialul ecologic maxim definit în tabelul 1.2.5 din anexa V. Valorile potențialului ecologic maxim pentru corpurile de apă sunt revizuite la fiecare șase ani.

(iii) În sensul pct. (i) și (ii), condițiile specifice fiecărui tip și condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip pot avea fie o bază spațială, fie un model sau pot deriva dintr-o combinație a acestor metode. Dacă aceste metode nu pot fi utilizate, statele membre pot solicita opinia unui expert pentru a stabili aceste condiții. La definirea stării ecologice foarte bune în raport cu concentrațiile anumitor poluanți sintetici, limitele de detecție sunt cele care pot fi obținute în conformitate cu tehnicile disponibile la momentul la care trebuie stabilite condițiile specifice fiecărui tip.

(iv) Pentru condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip, bazate pe criterii spațiale, statele membre elaborează o rețea de referință pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață. Rețeaua conține un număr suficient de situri în stare foarte bună pentru a oferi un nivel de încredere suficient cu privire la valorile prevăzute pentru condițiile de referință, dată fiind variabilitatea valorilor elementelor calitative care corespund unei stări ecologice foarte bune pentru respectivul tip de corp de apă de suprafață și tehnicile bazate pe modele care trebuie aplicate conform pct. (v).

(v) Condițiile de referință biologice specifice fiecărui tip, bazate pe modele, pot fi stabilite utilizând fie modele de prognoză, fie metode de reconstituire prin calcul. Metodele utilizează date istorice, date paleologice și alte date disponibile și oferă un nivel de încredere suficient cu privire la valorile condițiilor de referință pentru a garanta coerența și valabilitatea condițiilor astfel stabilite pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață.

(vi) Dacă este imposibilă stabilirea unor condiții de referință specifice valabile pentru un element calitativ aparținând unui tip de corpuri de apă de suprafață, având în vedere gradul ridicat de variabilitate naturală a elementului respectiv și nu doar ca urmare a variațiilor sezoniere, elementul respectiv poate fi exclus de la evaluarea stării ecologice pentru tipul de apă de suprafață respectiv. În acest caz, statele membre indică motivul excluderii în planul de gestionare a districtului hidrografic.

1.4. Identificarea presiunilor

Statele membre colectează și actualizează informații referitoare la tipul și la amploarea presiunilor antropice importante care pot apărea în corpurile de apă de suprafață din fiecare district hidrografic, în special:

estimarea și identificarea poluărilor semnificative din surse punctiforme, în special cu substanțele enumerate în anexa VIII, care rezultă din instalațiile și activitățile urbane, industriale, agricole și de alt tip, bazate, între altele, pe informații adunate în temeiul:

(i) art. 15 și 17 din Directiva 91/271/CEE³⁰;

(ii) art. 9 și 15 din Directiva 96/61/CE

și, în cadrul planului inițial de gestionare a districtului hidrografic:

(iii) art. 11 din Directiva 76/464/CEE și

(iv) Directivele 75/440/CE, 76/160/CEE³¹, 78/659/CEE și 79/923/CEE³².

estimarea și identificarea poluărilor semnificative din sursele difuze, în special cu substanțele enumerate în anexa VIII, care rezultă din instalațiile și activitățile urbane, industriale, agricole și de alt tip, bazate, între altele, pe informații adunate în temeiul:

(i) art. 3, 5 și 6 din Directiva 91/676/CEE³³;

(ii) art. 7 și 17 din Directiva 91/414/CEE;

(iii) Directiva 98/8/CE;

și, în cadrul planului inițial de gestionare a districtului hidrografic:

(iv) Directivele 75/440/CEE, 76/160/CEE, 76/464/CEE, 78/659/CEE și 79/923/CEE.

estimarea și identificarea captărilor importante de apă pentru utilizări urbane, industriale și agricole și de alt tip, inclusiv variațiile sezoniere și cererea anuală totală, precum și pierderile de apă din rețelele de distribuție.

estimarea și identificarea impactului regularizării semnificative a debitului de apă, inclusiv transferul și devierea apei, asupra caracteristicilor generale ale debitului și asupra echilibrului hidrologic.

identificarea modificărilor morfologice importante aduse corpurilor de apă.

estimarea și identificarea celorlalte impacturi antropice importante asupra stării apelor de suprafață și

estimarea structurilor de utilizare a terenurilor, inclusiv identificarea principalelor zone urbane, industriale și agricole și, dacă este cazul, a zonelor de pescuit și a pădurilor.

³⁰ JO L 135, 30.05.1991, p. 40. Directivă modificată ultima dată de Directiva 98/15/CE (JO L 67, 07.03.1998, p. 29).

³¹ JO L 31, 05.02.1976, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

³² JO L 281, 10.11.1979, p. 47. Directivă modificată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

³³ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

1.5. Evaluarea impactului

Statele membre evaluează comportamentul apei de suprafață la presiunile menționate anterior.

Statele membre utilizează informațiile colectate conform descrierii anterioare și orice alte informații pertinente, inclusiv datele de monitorizare a mediului existente, pentru a efectua o evaluare a probabilității ca un corp de apă de suprafață din districtul hidrografic respectiv să nu îndeplinească obiectivele de calitate a mediului stabilite pentru corpurile respective în temeiul art. 4.

Pentru corpurile identificate ca prezentând un risc de nerespectare a obiectivelor de calitate a mediului, se efectuează, dacă este necesar, o caracterizare suplimentară, pentru a optimiza concepția programelor de monitorizare cerute în temeiul art. 8 și a programelor de măsuri cerute în temeiul art. 11.

2. APE SUBTERANE

2.1. Caracterizare inițială

Statele membre efectuează o caracterizare inițială a tuturor corpurilor de apă subterană pentru a evalua utilizările acestora și măsura în care există riscul ca acestea să nu îndeplinească obiectivele stabilite pentru fiecare corp de apă subterană în conformitate cu art. 4. În vederea acestei caracterizări inițiale, statele membre pot grupa corpurile de apă subterană în categorii. Această analiză poate utiliza datele hidrologice, geologice, pedologice existente, datele referitoare la utilizarea terenurilor, evacuări, captări și alte date, dar trebuie să definească:

- situarea și granițele corpului sau corpurilor de apă subterană;
- presiunile la care pot fi supuse corpurile de apă, inclusiv:
- sursele difuze de poluare;
- sursele punctiforme de poluare;
- captarea;
- realimentarea artificială;
- caracterul general al straturilor superioare în zona de captare din care se realimentează corpul de apă subterană;
- acele corpuri de apă subterană pentru care există ecosisteme terestre sau de apă de suprafață direct dependente.

2.2. Caracterizare suplimentară

Pe baza acestei caracterizări inițiale, statele membre efectuează o caracterizare suplimentară a acelor corpuri sau grupuri de corpuri de apă care au fost identificate ca prezentând un risc, pentru a stabili o evaluare mai precisă a importanței acestui risc și pentru a identifica orice măsură necesară în temeiul art. 11. În consecință, această caracterizare trebuie să cuprindă informații pertinente cu privire la impactul activității umane și, dacă este necesar, informații pertinente referitoare la:

- caracteristicile geologice ale corpului de apă subterană, inclusiv întinderea și tipul unităților geologice;
- caracteristicile hidrogeologice ale corpului de apă subterană, inclusiv conductivitatea hidraulică, porozitatea și gradul de închidere;
- caracteristicile depozitelor superficiale și ale solurilor din zona de captare din care corpul de apă subterană se realimentează, inclusiv grosimea, porozitatea, conductivitatea hidraulică, precum și proprietățile absorbante ale depozitelor și solurilor;
- caracteristicile de stratificare ale apei subterane din corpul de apă subterană;
- un inventar al sistemelor de suprafață asociate, inclusiv ecosistemele terestre și corpurile de apă de suprafață cu care corpul de apă subterană este în legătură dinamică;
- estimările direcțiilor și a ratelor de schimb de apă între corpul de apă subterană și sistemele de suprafață asociate;
- date suficiente pentru a calcula rata medie anuală pe termen lung a realimentărilor generale;
- caracterizarea compoziției chimice a apelor subterane, inclusiv specificarea contribuțiilor activităților umane. Statele membre pot utiliza tipologii pentru caracterizarea apelor subterane la stabilirea nivelurilor naturale pentru aceste corpuri de apă subterană.

2.3. Analiza impactului activității umane asupra apelor subterane

Pentru acele corpuri de apă subterană care traversează granițele între două sau mai multe state membre sau care sunt identificate pe baza caracterizării inițiale efectuate în conformitate cu pct. 2.1 ca prezentând riscul de a nu îndeplini obiectivele stabilite pentru fiecare corp de apă în temeiul art. 4, pentru fiecare corp de apă subterană se colectează și se actualizează, dacă este necesar, următoarele informații:

(a) amplasamentul punctelor în corpul de apă subterană utilizate la captarea apei, cu excepția:

- punctelor de captare a apei din care se obține o medie mai mică de 10 m³ pe zi sau
- punctelor de captare a apei destinate consumului uman din care se obține o medie mai mică de 10 m³ pe zi sau care deservesc mai puțin de 50 de persoane;

- (b) ratele medii anuale de captare din aceste puncte;
- (c) compoziția chimică a apei captate din corpul de apă subterană;
- (d) amplasamentul punctelor în corpul de apă subterană în care apa este evacuată direct;
- (e) ritmul de evacuare în astfel de puncte;
- (f) compoziția chimică a evacuărilor în corpul de apă subterană și
- (g) utilizarea terenurilor în zona sau zonele de captare din care corpul de apă subterană se realimentează, inclusiv evacuările de poluanți și modificările antropice aduse caracteristicilor de realimentare, cum devierea apei de ploaie și a scurgerilor prin impermeabilizarea solului, realimentare artificială, îndiguire sau drenare.

2.4. Analiza impactului modificărilor în nivelul apelor subterane

Statele membre identifică și acele corpuri de apă subterană pentru care trebuie specificate obiective inferioare în conformitate cu art. 4, inclusiv rezultatul analizei efectelor stării corpului de apă asupra:

- (i) apelor de suprafață și ecosistemelor terestre asociat;
- (ii) regularizării debitului apelor, protecției împotriva inundațiilor și drenării solurilor;
- (iii) dezvoltării umane.

2.5. Analiza impactului poluării asupra calității apelor subterane

Statele membre identifică corpurile de apă subterană pentru care trebuie specificate obiective inferioare în conformitate cu art. 4 alin. (5), în cazul în care, ca urmare a efectelor activității umane, determinate în conformitate cu art. 5 alin. (1), corpul de apă subterană este atât de poluat încât obținerea unei stări bune a apelor subterane din punct de vedere chimic este imposibilă sau presupune costuri disproporționate.

ANEXA III

ANALIZA ECONOMICĂ

Analiza economică trebuie să conțină informații suficiente și suficient de detaliate (luând în considerare costurile asociate colectării de date relevante) pentru:

(a) a face calculele relevante necesare pentru a lua în considerare, în temeiul art. 9, principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, având în vedere prognozele pe termen lung referitoare la furnizarea și cererea de apă în districtele hidrografice și, acolo unde este cazul:

- estimarea volumului, prețurilor și costurilor asociate serviciilor legate de utilizarea apei și
- estimarea investițiilor relevante, inclusiv prevederea unor astfel de investiții;

(b) a identifica, pe baza costului potențial, cea mai eficientă combinație de măsuri privind utilizările apei care să fie inclusă în programul de măsuri stabilit în conformitate cu art. 11.

ANEXA IV

ZONE PROTEJATE

1. Registrul zonelor protejate prevăzut în art. 6 include următoarele tipuri de zone protejate:

- (i) zonele desemnate pentru captarea apei destinate consumului uman în aplicarea art. 7;
- (ii) zonele desemnate pentru protecția speciilor acvatice cu importanță economică;
- (iii) corpurile de apă desemnate ca ape pentru recreere, inclusiv zonele desemnate ca ape de îmbăiere în temeiul Directivei 76/160/CEE;
- (iv) zonele sensibile la nutrienți, inclusiv zonele desemnate ca vulnerabile în temeiul Directivei 91/676/CEE și zonele desemnate ca sensibile în temeiul Directivei 91/271/CEE, precum și
- (v) zonele desemnate pentru protecția habitatelor sau a speciilor, în care menținerea sau îmbunătățirea stării apelor este un factor important al acestei protecții, inclusiv siturile Natura 2000 relevante desemnate în temeiul Directivei 92/43/CEE³⁴ și al Directivei 79/409/CEE³⁵.

2. Versiunea prescurtată a registrului care trebuie inserată în planul de gestionare a districtului hidrografic trebuie să includă hărți care să indice situarea fiecărei zone protejate, precum și indicarea legislației comunitare, naționale sau locale pe baza căreia au fost desemnate aceste zone.

³⁴ JO L 206, 22.07.1992, p. 7. Directivă modificată ultima dată de Directiva 97/62/CE (JO L 305, 08.11.1997, p. 42).

³⁵ JO L 103, 25.04.1979, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 97/49/CE (JO L 223, 13.08.1997, p. 9).

ANEXA V

1. STAREA APELOR DE SUPRAFAȚĂ

1.1. Elemente calitative pentru clasificarea stării ecologice

1.1.1. Râuri

- 1.1.2. Lacuri
- 1.1.3. Ape de tranziție
- 1.1.4. Ape costiere
- 1.1.5. Corpuri de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate
- 1.2. Definiții normative ale clasificărilor stării ecologice
- 1.2.1. Definiții ale stării ecologice "foarte bună", "bună" și "medie" a râurilor
- 1.2.2. Definiții ale stării ecologice "foarte bună", "bună" și "medie" a lacurilor
- 1.2.3. Definiții ale stării ecologice "foarte bună", "bună" și "medie" a apelor de tranziție
- 1.2.4. Definiții ale stării ecologice "foarte bună", "bună" și "medie" a apelor costiere
- 1.2.5. Definiții ale potențialului ecologic "maxim", "bun" și "acceptabil" al corpurilor de apă puternic modificate sau artificiale
- 1.2.6. Procedură pentru stabilirea standardelor de calitate chimică de către statele membre
- 1.3. Monitorizarea stării ecologice și chimice a apelor de suprafață
- 1.3.1. Conceperea controalelor de monitorizare
- 1.3.2. Conceperea controalelor operaționale
- 1.3.3. Conceperea controalelor de anchetă
- 1.3.4. Frecvența controalelor
- 1.3.5. Controale suplimentare necesare pentru zonele protejate
- 1.3.6. Standarde pentru controlul elementelor calitative
- 1.4. Clasificarea și prezentarea stărilor ecologice
- 1.4.1. Comparabilitatea rezultatelor controalelor biologice
- 1.4.2. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea calității ecologice și a potențialului ecologic
- 1.4.3. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea calității chimice
- 2. APE SUBTERANE
- 2.1. Starea cantitativă a apelor subterane
- 2.1.1. Parametri pentru clasificarea stării cantitative
- 2.1.2. Definiția stării cantitative
- 2.2. Monitorizarea stării cantitative a apelor subterane
- 2.2.1. Rețeaua de monitorizare a nivelului apelor subterane
- 2.2.2. Densitatea siturilor de monitorizare
- 2.2.3. Frecvența controalelor
- 2.2.4. Interpretarea și prezentarea stării cantitative a apelor subterane
- 2.3. Starea chimică a apelor subterane
- 2.3.1. Parametri pentru determinarea stării chimice a apelor subterane
- 2.3.2. Definiția stării chimice bune a apelor subterane
- 2.4. Monitorizarea stării chimice a apelor subterane
- 2.4.1. Rețeaua de monitorizare a apelor subterane
- 2.4.2. Controalele de monitorizare
- 2.4.3. Controale operaționale
- 2.4.4. Identificarea tendințelor poluanților
- 2.4.5. Interpretarea și prezentarea stării chimice a apelor subterane
- 2.5. Prezentarea stării apelor subterane
- 1. STAREA APELOR DE SUPRAFAȚĂ
- 1.1. Elemente calitative pentru clasificarea stării ecologice
- 1.1.1. Râuri
- Parametri biologici
- Compoziția și abundența florei acvatice
- Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate
- Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole
- Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici
- Regim hidrologic:
- cantitatea și dinamica debitului
- legături cu corpurile de apă subterană
- Continuitatea râului
- Condiții morfologice:
- variații în adâncimea și deschiderea râului
- structura și substratul patului râului
- structura zonei riverane
- Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici
- Parametri generali
- Condiții termice
- Condiții de oxigenare
- Salinitate
- Nivel de acidifiere
- Concentrațiile nutrienților
- Poluanți specifici
- Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă
- Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă
- 1.1.2. Lacuri
- Parametri biologici

Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului
Compoziția și abundența florei acvatică (alta decât fitoplanctonul)
Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate
Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole
Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici
Regim hidrologic:
cantitatea și dinamica debitului
timpul de rezidență
legături cu corpurile de apă subterană
Condiții morfologice:
variații în adâncimea lacului
cantitatea, structura și substratul patului lacului
structura malului lacului
Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici
Parametri generali
Transparentă
Condiții termice
Condiții de oxigenare
Salinitate
Nivel de acidifiere
Concentrația nutrienților
Poluanți specifici
Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă
Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

1.1.3. Ape de tranziție

Parametri biologici
Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului
Compoziția și abundența florei acvatică (alta decât fitoplanctonul)
Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate
Compoziția, abundența și structura pe vârste a faunei piscicole
Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici
Condiții morfologice:
variații în adâncime
cantitatea, structura și substratul patului
structura zonei delimitate de maree
Regimul mareelor:
fluxul de apă dulce
expunerea la valuri
Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici
Parametri generali
Transparentă
Condiții termice
Condiții de oxigenare
Salinitate
Concentrația nutrienților
Poluanți specifici
Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă
Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

1.1.4. Ape costiere

Parametri biologici
Compoziția, abundența și biomasa fitoplanctonului
Compoziția și abundența florei acvatică (alta decât fitoplanctonul)
Compoziția și abundența faunei bentonice nevertebrate
Parametri hidromorfologici care susțin parametrii biologici
Condiții morfologice:
variații în adâncime
structura și substratul patului de coastă
structura zonei delimitate de maree
Regimul mareelor:
direcția curenților dominanți
expunerea la valuri
Parametri chimici și fizico-chimici care susțin parametrii biologici
Parametri generali
Transparentă
Condiții termice
Condiții de oxigenare
Salinitate
Concentrația nutrienților
Poluanți specifici
Poluarea cu toate substanțele prioritare identificate ca fiind evacuate în corpul de apă

Poluarea cu alte substanțe identificate ca fiind evacuate în cantități importante în corpul de apă

1.1.5. Corpuri de apă de suprafață artificiale și puternic modificate

Elementele calitative care se aplică corpurilor de apă de suprafață artificiale sau puternic modificate sunt cele care se aplică acelei categorii de apă de suprafață naturală (din cele patru descrise anterior) care se aseamănă cel mai bine cu corpul de apă de suprafață artificial sau puternic modificat respectiv.

1.2. Definiții normative ale clasificărilor stării ecologice

Tabelul 1.2. Definiții generale pentru râuri, lacuri, ape de tranziție și ape costiere

Textul de mai jos oferă o definiție generală a calității ecologice. În vederea clasificării, valorile elementelor calitative ale stării ecologice pentru fiecare categorie de apă de suprafață sunt cele indicate în tabelele 1.2.1.-1.2.4. de mai jos.

Element	Stare foarte bună	Stare bună
Stare medie		
În general	Nu există modificări antropice ale valorilor	Valorile elementelor calitative
Valorile elementelor calitative	elementelor calitative fizico-chimice și biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă un nivel moderat	biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă un nivel de abatere de la valorile asociate
biologice pentru corpul de apă de suprafață reflectă un nivel moderat	apă de suprafață sau acestea sunt foarte mici în comparație cu valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neperturbate. Valorile indică o deformare moderată care neperturbate.	deformare redus în urma activității umane și care deviază în mod normal cu tipul respectiv în condiții extrem de puțin de la valorile asociate în mod normal cu tipul respectiv în condiții neperturbate.
Valorile elementelor calitative biologice neperturbate.	rezultă din activitatea umană și pentru corpul de apă de suprafață reflectă sunt mult mai deformate decât în cazul condițiilor de bună calitate.	respectiv în condiții
respectiv în condiții neperturbate și deformările indicate sunt nule sau foarte mici.	Acestea sunt condiții și comunități specifice fiecărui tip.	

Apele care au o stare inferioară celei medii sunt clasificate ca având o calitate slabă sau foarte slabă.

Apele care prezintă modificări majore ale valorilor elementelor calitative biologice pentru tipul de corpuri de apă de suprafață și în cazul cărora comunitățile biologice relevante diferă substanțial față de cele asociate în mod normal cu tipul respectiv de corpuri de apă de suprafață în condiții neperturbate sunt clasificate ca având o calitate slabă.

Apele care prezintă modificări importante ale valorilor elementelor calitative biologice pentru tipul de corpuri de apă de suprafață și în cazul cărora lipsesc părți importante ale comunităților biologice relevante asociate în mod normal cu tipul de corp de apă de suprafață respectiv în condiții neperturbate sunt clasificate ca având o calitate foarte slabă.

1.2.1. Definiții ale stărilor ecologice "foarte bună", "bună" și "medie" a râurilor

Elemente calitative biologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună
Stare medie		
Fitoplancton		
comunitățile	Compoziția taxonomică a fitoplanctonului și a planctonului corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	În comparație cu specifice acestui tip, în și abundența taxonomică a planctonului există
compoziția	diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip.	
Abundența medie a fitoplanctonului este în	Abundența este deformată moderat și întregime în concordanță cu condițiile	modificări. Aceste
Abundența este deformată moderat și	poate produce o deformare nedorită fizico-chimice specifice acestui tip și nu	indică o creștere

accelerată a	semnificativă a valorilor altor elemente	algelor care să ducă la
deformări	modifică în mod semnificativ condițiile de	nedorite ale echilibrului
	biologice și fizico-chimice.	
	transparentță specifică tipului.	
Poate apărea o creștere moderată a		
corpul	Eflorescența planctonului apare cu o	organismelor prezente în
	frecvenței și intensității eflorescențelor	de apă sau ale calității
fizicochimice	frecvență și o intensitate care sunt în	
sedimentelor.	planctonului. În lunile de vară pot	a apei sau a
	concordanță cu condițiile fizico-chimice	
creștere a	apăsarea eflorescențe persistente ale	Poate apărea o ușoară
intensității	specifice acestui tip.	frecvenței și
planctonului	planctonului.	eflorescențelor
respectiv.		specifice tipului

comunitățile	Compoziția taxonomică a fitoplanctonului	În comparație cu
Vegetație	Compoziția taxonomică fitobentonică	specifice acestui tip, în
compoziția	corespunde în totalitate sau aproape în	
macrofită și	și macrofită diferă moderat față de	și abundența taxonomică
comunitățile specifice acestui tip și este	totalitate condițiilor neperturbate.	fitobentonică și
fitobentonică	Nu există modificări detectabile în	ușoare modificări. Aceste
macrofită există	mult mai deformată decât în cazul unei	modificări nu indică o
situații bune.	abundența macrofită și fitobentonică	accelerată a vegetației
creștere	medie.	fitobentonice sau a unor
macrofită și fitobentonică medie.	Apar modificări moderate în abundența	superioare de plante care
forme		la deformări nedorite ale
să ducă		echilibrului organismelor
Comunitatea fitobentonică este		în corpul de apă sau ale
prezente	combinată și, în anumite zone,	fizico-chimice a apei sau
calității	înlocuită cu fasciculele sau învelișurile	sedimentelor.
a	bacteriene prezente ca urmare a	Comunitatea fitobentonică
activității antropice.		afectată negativ de
nu este		de învelișurile
fasciculele sau		ca urmare a activității
bacteriene prezente		
antropice.		

comunitățile	Compoziția și abundența taxonomică	În comparație cu
Fauna	Compoziția și abundența taxonomică	specifice acestui tip, în
compoziția	corespund în totalitate sau aproape în	
nevertebrată	pentru nevertebrate diferă moderat față	și abundența taxonomică
la	totalitate condițiilor neperturbate.	nevertebrate există
bentonică	de comunitățile specifice acestui tip.	modificări.
ușoare	Raportul dintre categoriile taxonomice	
comunității specifice acestui tip sunt	Grupurile taxonomice majore ale	
absente.	sensibile la modificări și cele insensibile	
categoriile	nu arată nici o deteriorare față de nivelurile	Raportul dintre
modificări	neperturbate.	taxonomice sensibile la
	Raportul dintre categoriile taxonomice	
	Nivelul diversității taxonomice pentru	
	sensibile la modificări și cele	

ușoare	insensibile, precum și nivelul	nevertebrate nu indică nici o deteriorare	și cele insensibile arată
nivelurile		față de nivelurile neperturbate.	schimbări față de
decât nivelurile specifice acestui tip și		diversității sunt substanțial mai scăzute	neperturbate.
taxonomice	net inferioare nivelurilor unei stări		Nivelul diversității
indică ușoare	bune.		pentru nevertebrate
de			semne de modificare față
acestui tip.			nivelurile specifice

comunitățile		Compoziția și abundența speciilor	În comparație cu
Fauna piscicolă		Compoziția și abundența speciilor	specifice acestui tip, în
compoziția	piscicole diferă moderat față de	totalitate condițiilor neperturbate.	și abundența speciilor
există	comunitățile specifice acestui tip din	Toate speciile sensibile la modificări	ușoare modificări
datorate		cauza impacturilor antropice asupra	impacturilor antropice
asupra	elementelor calitative fizico-chimice și	specifice acestui tip sunt prezente.	elementelor calitative
fizico-chimice	hidromorfologice.		și hidromorfologice.
		Structurile pe vârste ale comunităților	Structurile pe vârste ale
Structurile pe vârste ale comunităților		piscicole indică semne minore de	comunităților piscicole
indică	piscicole indică modificări antropice	modificări antropice și nu prezintă	modificări datorate
impacturilor	importante care duc la absența sau	tulburări de reproducere sau de dezvoltare	antropice asupra
elementelor		prezența extrem de redusă a unei	calitative fizico-chimice
și	proporții moderate din speciile	a unei anumite specii.	hidromorfologice și, în
câteva	specifice acestui tip.		cazuri, prezintă
tulburări de			reproducere sau de
dezvoltare a			unei anumite specii,
ducând chiar			la lipsa unor categorii
de vârstă.			

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare medie	Stare foarte bună	Stare bună
Regim atingerii hidrologic anterior calitative		Cantitatea și dinamica debitului și legătura Condiții adecvate atingerii valorilor cu apele subterane reflectă în totalitate sau specificate anterior pentru elementele aproape în totalitate condițiile calitative biologice. neperturbate.	Condiții adecvate valorilor specificate pentru elementele biologice.
Continuitatea atingerii râului anterior		Continuitatea râului nu este întreruptă de Condiții adecvate atingerii valorilor activitățile antropice și nu perturbă specificate anterior pentru elementele migrarea organismelor acvatice și	Condiții adecvate valorilor specificate pentru elementele

calitative	calitative biologice. transportul sedimentelor.	biologice.
Condiții atingerii morfologice anterior	Tipurile de canale, variațiile de lățime și Condiții adecvate atingerii valorilor de adâncime, viteza de curgere, starea de adâncime, viteza de curgere, starea specificate anterior pentru elementele substratului, precum și structura și starea calitative biologice.	Condiții adecvate valorilor specificate pentru elementele biologice.
calitative	zonelor riverane corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	

Elemente calitative fizico-chimice¹

Element	Stare medie	Stare foarte bună	Stare bună
Condiții de generale capacitatea de și nivelul standardele asigura ecosistemului pentru a specificate anterior calitative nutrienților nu stabilite funcționarea acestui tip valorile pentru biologice.	Valori elementelor fizico-chimice Condiții adecvate atingerii valorilor corespund în totalitate sau aproape în specificate anterior pentru elementele totalitate condițiilor neperturbate. calitative biologice. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Nivelul salinității, pH-ul, condițiile de oxigenare, capacitatea de neutralizare a acizilor și temperatura nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.	Temperatura, condițiile oxigenare, pH-ul, neutralizare a acizilor salinității nu depășesc stabilite pentru a funcționarea specific acestui tip și obține valorile pentru elementele biologice. Concentrațiile depășesc standardele pentru a asigura ecosistemului specific și pentru a obține specificate anterior elementele calitative	
Poluanți depășesc sintetici specifici calitative biologice. fără a Directivelor (<SEC).	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero Condiții adecvate atingerii valorilor și cel puțin sub limitele de detecție ale pentru elementele celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la pct. 1.2.6, aduce atingere 91/414/CE și 98/8/CE	

Poluanți depășesc nesintetici specificate anterior specifici calitative biologice.	Concentrațiile se mențin în limitele Condiții adecvate atingerii valorilor asociate în mod normal condițiilor pentru elementele neperturbate (nivel de fond = nf).	Concentrațiile nu standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la pct. 1.2.6 ² aduce atingere 91/414/CE și 98/8/CE
fără a Directivelor (<SEC).		

¹ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standard ecologic de calitate

² Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

1.2.2. Definiții ale stărilor ecologice "foarte bună", "bună" și "medie" a lacurilor

Elemente calitative biologice

Element	Stare medie	Stare foarte bună	Stare bună
comunitățile compoziția planctonului diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip.	Compoziția taxonomică și abundența Compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului corespunde în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.		În comparație cu specifice acestui tip, în și abundența taxonomică a planctonului există
ușoare modificări nu accelerată a deformări Fitoplancton a apei sau a sedimentelor.	Biomasa este deformată moderat și Biomasa medie a fitoplanctonului este în poate produce o deformare nedorită concordanță cu condițiile fizico-chimice semnificativă a situației altor elemente specifice acestui tip și nu modifică în mod calitative biologice și a calității fizico-chimice semnificativ condițiile de transparență		modificări. Aceste indică o creștere algelor care să ducă la nedorite ale echilibrului
corpul fizicochimice sedimentelor. creștere a intensității planctonului respectiv.	specifice tipului. Poate apărea o creștere moderată a Eflorescența planctonului apare cu o frecvenței și intensității eflorescențelor frecvență și o intensitate care sunt în planctonului. În lunile de vară pot concordanță cu condițiile fizico-chimice apărea eflorescențe persistente ale specifice acestui tip.		organismelor prezente în de apă sau ale calității a apei sau a Poate apărea o ușoară frecvenței și eflorescențelor specifice tipului
comunitățile compoziția și macrofită diferă moderat față de comunitățile specifice acestui tip și este	Compoziția taxonomică corespunde în Compoziția taxonomică fitobentonică totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.		În comparație cu specifice acestui tip, în și abundența taxonomică
macrofită există Vegetație stări bune. macrofită și	Nu există modificări detectabile în mult mai deformată decât în cazul unei abundența macrofită și fitobentonică medie.		fitobentonică și ușoare modificări. Aceste modificări nu indică o

creștere fitobentonice macrofită și fitobentonice medii.	Apar modificări moderate în abundența	accelerată a vegetației
forme	Comunitatea fitobentonice poate fi	fitobentonice sau a unor
să ducă	combinată și, în anumite zone,	superioare de plante care
înlocuită cu fasciculele sau învelișurile		la deformări nedorite ale
prezente	bacteriene prezente ca urmare a	echilibrului organismelor
calității	activității antropice.	în corpul de apă sau ale
		fizico-chimice a apei.
nu este		Comunitatea fitobentonice
fasciculele sau		afectată negativ de
bacteriene prezente		de învelișurile
antropice.		ca urmare a activității
<hr/>		
comunitățile	Compoziția și abundența taxonomică	În comparație cu
compoziția	Compoziția și abundența taxonomică	specifice acestui tip, în
la	corespund în totalitate sau aproape în	și abundența taxonomică
ușoare	pentru nevertebrate diferă moderat față	nevertebrate există
Fauna	de comunitățile specifice acestui tip.	modificări.
comunității specifice acestui tip sunt	Raportul dintre categoriile taxonomice	
nevertebrată	Grupurile taxonomice majore ale	
categoriile	sensibile la modificări și cele insensibile	
bentonice	nu arată nici o schimbare față de nivelurile	Raportul dintre
modificări	absente.	taxonomice sensibile la
ușoare	neperturbate.	și cele insensibile arată
nivelurile	Raportul dintre categoriile taxonomice	schimbări față de
diversității sunt substanțial mai scăzute	Nivelul diversității taxonomice pentru	neperturbate.
taxonomice	sensibile la modificări și cele	Nivelul diversității
indică ușoare	nevertebrate nu indică nici o modificare	pentru nevertebrate
de	insensibile, precum și nivelul	semne de modificare față
acestui tip.	față de nivelurile neperturbate.	nivelurile specifice
<hr/>		
comunitățile	Compoziția și abundența speciilor	În comparație cu
compoziția	Compoziția și abundența speciilor	specifice acestui tip, în
există	corespund în totalitate sau aproape în	și abundența speciilor
datorate	piscicole diferă moderat față de	ușoare modificări
Fauna piscicolă	totalitate condițiilor neperturbate.	impacturilor antropice
asupra	comunitățile specifice acestui tip din	elementelor calitative
fizico-chimice	Toate speciile sensibile specifice acestui	și hidromorfologice.
Structurile pe vârste ale comunităților	cauza impacturilor antropice asupra	
piscicole indică modificări importante	tip sunt prezente.	Structurile pe vârste ale
indică	elementelor calitative fizico-chimice și	comunităților piscicole
impacturilor	Structurile pe vârste ale comunităților	modificări datorate
<hr/>		

elementelor	sau hidromorfologice, care duc la	antropice asupra
și	absența sau prezența extrem de redusă	calitative fizico-chimice
câteva	a unei proporții moderate din speciile	hidromorfologice și, în
tulburări de	specifice acestui tip.	cazuri, prezintă
dezvoltare a		reproducere sau de
ducând chiar		unei anumite specii,
de vârstă.		la lipsa unor categorii

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare medie	Stare foarte bună	Stare bună
atingerii Regim anterior hidrologic calitative	specificate anterior pentru elementele	Cantitatea și dinamica debitului, nivelul, Condiții adecvate atingerii valorilor timpul de rezidență și legătura cu apele subterane reflectă în totalitate sau aproape calitative biologice. în totalitate condiții neperturbate.	Condiții adecvate valorilor specificate pentru elementele biologice.
atingerii Condiții anterior morfologice calitative	specificate anterior pentru elementele	Variațiile de adâncimea lacului, calitatea și Condiții adecvate atingerii valorilor structura substratului, precum și structura și starea malurilor lacului corespund în calitative biologice. totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	Condiții adecvate valorilor specificate pentru elementele biologice.

Elemente calitative fizico-chimice¹

Element	Stare medie	Stare foarte bună	Stare bună
de	Condiții adecvate atingerii valorilor	Valorile elementelor fizico-chimice	Temperatura, condițiile
capacitatea de	specificate anterior pentru elementele	corespund în totalitate sau aproape în	oxigenare, pH-ul,
calitative biologice.	totalitate condițiilor neperturbate.		neutralizare a acizilor,
Condiții salinității generale stabilită pentru	Concentrațiile nutrienților rămân în		transparența și nivelul
	limitele asociate în mod normal condițiilor		nu depășesc limita
	neperturbate.		a asigura funcționarea
acestui tip		Nivelul salinității, pH-ul, condițiile de	ecosistemului specific
valorile		oxigenare, capacitatea de neutralizare a	și pentru a obține
pentru		acizilor, transparența și temperatura nu	specificate anterior
biologice.		indică modificări antropice și se mențin în	elementele calitative
		limitele asociate în mod normal condițiilor	Concentrațiile

nutrienților nu stabilite pentru acestui tip valorile pentru biologice.	 neperturbate.	 depășesc nivelurile a asigura funcționarea ecosistemului specific și pentru a obține specificate anterior elementele calitative
depășesc Poluanți specificate anterior sintetici calitative biologice. specificali fără a Directivelor (<SEC)	 Valori ale concentrațiilor apropiate de zero Condiții adecvate atingerii valorilor și cel puțin sub limitele de detecție ale pentru elementele celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	 Concentrațiile nu standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la pct. 1.2.6, aduce atingere 91/414/CE și 98/8/CE.
depășesc Poluanți specificate anterior nesintetici calitative biologice. specificali 1.2.6 ² , fără a Directivelor (<SEC)	 Concentrațiile se mențin în limitele Condiții adecvate atingerii valorilor asociate în mod normal condițiilor pentru elementele neperturbate (nivel de fond = nf).	 Concentrațiile nu standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la pct. aduce atingere 91/414/CE și 98/8/CE.

¹ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate

² Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

1.2.3. Definiții ale stărilor ecologice "foarte bună", "bună" și "medie" a apelor de tranziție

Elemente calitative biologice

Element	Stare medie	Stare foarte bună	Stare bună
abundența Fitoplancton fitoplanctonului condițiile specifice condițiile biomasă Aceste creștere	 Compoziția și abundența taxonomică a Compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului corespunde condițiilor planctonului diferă moderat față de neperturbate. acestui tip. Biomasa medie a fitoplanctonului este în concordanță cu condițiile fizico-chimice Biomasa este deformată moderat și specifice acestui tip și nu modifică în mod poate produce o deformare nedorită semnificativ condițiile de transparență semnificativă a valorilor altor elemente specifice tipului.	 În compoziția și taxonomică a apar ușoare modificări. În comparație cu specifice acestui tip, în există ușoare modificări. modificări nu indică o accelerată a algelor care	

să ducă la echilibrului	calitative biologice. Eflorescența planctonului apare cu o frecvență și o intensitate care sunt în corpul fizicochimice	deformări nedorite ale organismelor prezente în de apă sau ale calității a apei.
creșterea intensității planctonului respectiv.	Poate apărea o creștere moderată a frecvenței și intensității eflorescențelor planctonului. În lunile de vară pot apărea eflorescențe persistente ale planctonului.	Poate apărea o ușoară frecvenței și eflorescențelor specifice tipului
comunitățile compoziția	Compoziția taxonomică a macroalgelor Compoziția taxonomică a macroalgelor corespunde condițiilor neperturbate. diferă moderat față de comunitățile	În comparație cu specifice acestui tip, în și abundența taxonomică a
ușoare modificări nu Macroalge accelerată a sau a unor plante care să nedorite ale prezente calității	Nu există modificări detectabile în învelișul macroalgelor ca urmare a deformată decât în cazul unei stări activităților antropice. bune. Apar modificări moderate în abundența medie a macroalgelor care pot duce la deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă.	macroalgelor există modificări. Aceste indică o creștere vegetației fitobentonice forme superioare de ducă la deformări echilibrului organismelor în corpul de apă sau ale fizico-chimice a apei.
comunitățile compoziția	Compoziția taxonomică corespunde în Compoziția taxonomică a totalitate sau aproape în totalitate angiospermelor diferă moderat față de condițiilor neperturbate.	În comparație cu specifice acestui tip, în taxonomică a
angiospermelor Angiosperme indică	comunitățile specifice acestui tip și este Nu există modificări detectabile în substanțial mai modificată decât în abundența angiospermelor ca urmare a unei stări bune. activităților antropice. Există modificări moderate în abundența taxonomică a angiospermelor.	există ușoare modificări. Abundența angiospermelor ușoare modificări.
abundența nevertebratelor Fauna asociate în nevertebrată bentonică	Gradul de diversitate și abundența Gradul de diversitate și abundența taxonomică a nevertebratelor se situează în taxonomică a nevertebratelor depășesc limitele asociate în mod normal condițiilor moderat limitele asociate în mod neperturbate. normal condițiilor neperturbate. Sunt prezente toate categoriile taxonomice Sunt prezente categorii taxonomice sensibile la modificări asociate condițiilor care indică prezența poluanților.	Gradul de diversitate și taxonomică a depășesc ușor limitele mod normal condițiilor neperturbate. Sunt prezente majoritatea

ale	neperturbate.	categoriilor taxonomice
acestui tip.	Sunt absente multe dintre categoriile taxonomice ale comunităților specifice	comunităților specifice
acestui tip.		

sensibile la	Compoziția și abundența speciilor	Abundența speciilor
sensibile la modificări specifice acestui	0 proporție moderată a speciilor corespund condițiilor neperturbate.	modificări indică ușoare
condițiile	tip sunt absente ca urmare a	modificări față de
Fauna piscicolă datorate	impacturilor antropice asupra	specifice acestui tip
asupra	elementelor calitative fizico-chimice și	impacturilor antropice
fizico-chimice	hidromorfologice.	elementelor calitative și hidromorfologice.

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare medie	Stare foarte bună	Stare bună
Regimul mării atingerii anterior calitative	Regimul fluxului de apă dulce corespunde condiții adecvate atingerii valorilor în totalitate sau aproape în totalitate specificate anterior pentru elementele condițiilor neperturbate. calitative biologice.		Condiții adecvate valorilor specificate pentru elementele biologice.
Condiții anterior morfologice calitative	Variațiile de adâncime, starea substratului, Condiții adecvate atingerii valorilor precum și structura și starea zonelor specificate anterior pentru elementele delimitate de marea corespund în totalitate calitative biologice. sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.		Condiții adecvate valorilor specificate pentru elementele biologice.

Elemente calitative fizico-chimice¹

Element	Situație moderată	Situație superioară	Situație bună
de nu stabilite pentru a obține Condiții anterior pentru generale	Valori elementelor fizico-chimice Condiții adecvate atingerii valorilor corespund în totalitate sau aproape în totalitate specificate anterior pentru elementele calitative biologice. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Temperatura, condițiile de oxigenare și		Temperatura, condițiile oxigenare și transparența depășesc limitele asigura funcționarea ecosistemului și pentru a valorile specificate elementele calitative

biologice.		transparența nu indică modificări antropice	Concentrațiile
nutrienților nu		și se mențin în limitele asociate în mod	depășesc nivelurile
stabilite pentru		normal condițiilor neperturbate.	a asigura funcționarea
obține			ecosistemului și pentru a
anterior pentru			valorile specificate
biologice.			elementele calitative
<hr/>			
depășesc		Valori ale concentrațiilor apropiate de zero	Concentrațiile nu
Poluanți		Condiții adecvate atingerii valorilor	standardele stabilite în
specificate anterior		și cel puțin sub limitele de detecție ale	conformitate cu procedura
sintetici		celor mai avansate tehnici analitice de uz	menționată la pct. 1.2.6,
calitative biologice.		general.	aduce atingere
specifici			91/414/CE și 98/8/CE.
fără a			
Directivelor			
(<SEC)			
<hr/>			
depășesc		Concentrațiile se mențin în limitele	Concentrațiile nu
Poluanți		Condiții adecvate atingerii valorilor	standardele stabilite în
specificate anterior		asociate în mod normal condițiilor	conformitate cu procedura
nesintetici		pentru elementele	menționată la pct.
calitative biologice.		neperturbate (nivel de fond = nf).	aduce atingere
specifici			91/414/CE și 98/8/CE.
1.2.6 ² , fără a			
Directivelor			
(<SEC)			

¹ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate

² Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

1.2.4. Definiții ale stării ecologice "foarte bună", "bună" și "medie" a apelor costiere

Elemente calitative biologice

Element	Stare medie	Stare foarte bună	Stare bună
abundența fitoplanctonului	Compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului corespunde condițiilor planctonului diferă moderat.	Compoziția și abundența taxonomică a fitoplanctonului este în neperturbate.	În compoziția și taxonomică a apar ușoare modificări.
condițiile biomasă	Biomasa depășește substanțial limitele și poate avea influență asupra altor elemente calitative biologice.	Biomasa medie a fitoplanctonului este în condițiile asociate condițiilor specifice acestui tip concordantă cu condițiile fizico-chimice	În comparație cu specifice acestui tip, în există ușoare modificări.
Aceste Fitoplancton creștere	specifice acestui tip și nu modifică în mod semnificativ condițiile de transparență Poate apărea o creștere moderată a specifice tipului.		modificări nu indică o accelerată a algelor care

să ducă la echilibrului corpul apei.	frecvenței și intensității eflorescențelor Eflorescența planctonului apare cu o planctonului. În lunile de vară pot frecvență și o intensitate care sunt în apărea eflorescențe persistente ale concordanță cu condițiile fizico-chimice planctonului.	deformări nedorite ale organismelor prezente în de apă sau ale calității
creșterea intensității planctonului respectiv.	specifice acestui tip.	Poate apărea o ușoară frecvenței și eflorescențelor specifice tipului

Lipsește un număr moderat din ale macroalgelor asociate cu Macroalge și angiosperme Apar modificări moderate în învelișul macroalgelor și în abundența	Sunt prezente toate categoriile taxonomice ale angiospermelor și macroalgelor categoriile taxonomice ale sensibile la modificări asociate cu angiospermelor și macroalgelor condițiile neperturbate. sensibile la modificări asociate Nivelurile învelișului macroalgelor și condițiilor neperturbate. abundența angiospermelor corespund condițiilor neperturbate.	Sunt prezente majoritatea categoriilor taxonomice angiospermelor și sensibile la modificări condițiile neperturbate. Nivelurile învelișului macroalgelor și abundența angiospermelor indică modificări.
ușoare deformări nedorite ale echilibrului organismelor prezente în corpul de apă.	angiospermelor care pot duce la	

comunitățile compoziția la ușoare comunității specifice acestui tip sunt Fauna categoriile nevertebrată modificări bentonică ușoare nivelurile diversității sunt taxonomice indică ușoare de acestui tip.	Compoziția și abundența taxonomică Compoziția și abundența taxonomică corespond în totalitate sau aproape în nevertebrate diferă moderat față totalitate condițiilor neperturbate. Raportul dintre categoriile taxonomice Grupurile taxonomice majore ale sensibile la modificări și cele insensibile nu arată nici o schimbare față de nivelurile absente. neperturbate. Raportul dintre categoriile taxonomice Nivelul diversității taxonomice pentru sensibile la modificări și cele nevertebrate nu indică nici o modificare insensibile, precum și nivelul față de nivelurile neperturbate. deci decât nivelurile specifice acestui tip și net inferioare față de nivelurile unei stări bune.	În comparație cu specifice acestui tip, în și abundența taxonomică nevertebrate există modificări. Raportul dintre taxonomice sensibile la și cele insensibile arată schimbări față de neperturbate. Nivelul diversității pentru nevertebrate semne de modificare față nivelurile specifice
---	---	--

Elemente calitative hidromorfologice

Element	Stare foarte bună	Stare bună
	Stare medie	

atingerii Regimul mării anterior	Regimul fluxului de apă dulce și direcția și Condiții adecvate atingerii valorilor viteza curenților dominanți corespund în specificate anterior pentru elementele	Condiții adecvate valorilor specificate
calitative	totalitate sau aproape în totalitate calitative biologice. condițiilor neperturbate.	pentru elementele biologice.
atingerii anterior	Variațiile de adâncime, structură și Condiții adecvate atingerii valorilor substratul patului din zona costieră, specificate anterior pentru elementele	Condiții adecvate valorilor specificate
Condiții calitative morfologice	precum și structura și starea zonelor calitative biologice. delimitate de maree, corespund în totalitate sau aproape în totalitate condițiilor neperturbate.	pentru elementele biologice.

Elemente calitative fizico-chimice¹

Element	Stare foarte bună	Stare bună
	Stare medie	
de nu stabilite pentru a obține Condiții anterior pentru generale biologice. nutrienților nu stabilite pentru obține anterior pentru biologice.	Valorile elementelor fizico-chimice Condiții adecvate atingerii valorilor corespund în totalitate sau aproape în specificate anterior pentru elementele totalitate condițiilor neperturbate. calitative biologice. Concentrațiile nutrienților rămân în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate. Temperatura, condițiile de oxigenare și transparența nu indică modificări antropice și se mențin în limitele asociate în mod normal condițiilor neperturbate.	Temperatura, condițiile oxigenare și transparența depășesc limitele asigura funcționarea ecosistemului și pentru a valorile specificate elementele calitative Concentrațiile depășesc nivelurile a asigura funcționarea ecosistemului și pentru a valorile specificate elementele calitative
depășesc Poluanți specificate anterior sintetici calitative biologice. specifici fără a Directivelor (<SEC)	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero Condiții adecvate atingerii valorilor și cel puțin sub limitele de detecție ale pentru elementele celor mai avansate tehnici analitice de uz general.	Concentrațiile nu standardele stabilite în conformitate cu procedura menționată la pct. 1.2.6, aduce atingere 91/414/CE și 98/8/CE.

depășesc	Concentrațiile se mențin în limitele	Concentrațiile nu
Poluanți	Condiții adecvate atingerii valorilor asociate în mod normal condițiilor	standardele stabilite în
specificate anterior	pentru elementele neperturbate (nivel de fond = nf).	conformitate cu procedura
nesintetici		menționată la pct.
calitative biologice.		
specifici		
1.2.62, fără a		aduce atingere
Directivelor		91/414/CE și 98/8/CE.
(<SEC)		

¹ Se utilizează următoarele abrevieri: nf = nivel de fond, SEC = standarde ecologice de calitate

² Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

1.2.5. Definiții ale potențialului ecologic "maxim", "bun" și "acceptabil" al corpurilor de apă puternic modificate sau artificiale

Element ecologic bun	Potențial ecologic maxim Potențial ecologic mediu	Potențial
valorile	Valorile elementelor calitative biologice	Apar ușoare modificări în
biologice	Apar modificări moderate ale valorilor relevante reflectă, pe cât posibil, valorile	elementelor calitative
Elemente	pentru elementele calitative biologice	
valorile	asociate celui mai asemănător tip de corp	pertinente în raport cu
calitative	relevante în comparație cu valorile	stabilite pentru
potențialul	de apă de suprafață, având în vedere	ecologic maxim.
biologice	stabilite pentru potențialul ecologic	
maxim.	condițiile fizice care rezultă din	
Valorile sunt mult mai modificate decât	caracteristicile artificiale sau puternic	
cele specifice unui potențial ecologic	modificate ale corpului de apă.	
bun.		
atingerii	Condițiile hidromorfologice corespund	Condiții adecvate
anterior	Condiții adecvate atingerii valorilor	valorilor specificate
calitative	condițiilor normale, singurele impacturi	pentru elementele
	specificate anterior pentru elementele	biologice.
	asupra corpului de apă de suprafață fiind	
	calitative biologice.	
	cele care rezultă din caracteristicile	
Elemente	artificiale sau puternic modificate ale	
hidromorfologice	corpului de apă după ce au fost luate	
	toate măsurile practice de atenuare a	
	efectelor pentru a asigura cea mai bună	
	aproximare a continuumului ecologic,	
	mai ales cu privire la migrarea faunei și	
	la arealele adecvate de depunere a ouălor	
	și de înmulțire.	

Elemente fizico-chimice		
fizico-chimice	Elementele fizico-chimice corespund în	Valorile elementelor
stabilite pentru	Condiții adecvate atingerii valorilor	nu depășesc limitele
ecosistemului	totalitate sau aproape în totalitate	a asigura funcționarea
valorile	specificate anterior pentru elementele	și pentru a obține
pentru	condițiilor neperturbate asociate tipului de	specificate anterior
biologice.	calitative biologice.	elementele calitative
depășesc	corp de apă de suprafață cel mai asemănător	Temperatura și pH-ul nu
Condiții generale	cu corpul de apă artificial sau puternic	nivelurile stabilite
pentru a asigura	modificat respectiv.	funcționarea
ecosistemului și pentru	Concentrațiile nutrienților rămân în limitele	a obține valorile
specificate anterior	asociate în mod normal acestor condițiilor	pentru elementele
calitative	neperturbate.	biologice.
	Nivelul temperaturii, condițiile de oxigenare	Concentrațiile
nutrienților nu	sunt în concordanță cu nivelurile stabilite	depășesc nivelurile
stabilite pentru a	pentru cel mai asemănător tip de corp de apă	asigura funcționarea
ecosistemului și	de suprafață în condiții neperturbate.	pentru a obține valorile
specificate		anterior pentru
elementele calitative		biologice.
depășesc	Valori ale concentrațiilor apropiate de zero	Concentrațiile nu
Poluanți sintetici	Condiții adecvate atingerii valorilor	standardele stabilite în
conformitate	și cel puțin sub limitele de detecție ale	cu procedura menționată
specificali	specificate anterior pentru elementele	fără a aduce atingere
la pct. 1.2.6,	celor mai avansate tehnici analitice de uz	91/414/CE și 98/8/CE.
Directivelor	calitative biologice.	
(<SEC)	general.	
depășesc	Concentrațiile se mențin în limitele asociate	Concentrațiile nu
Poluanți nesintetici	Condiții adecvate atingerii valorilor	standardele stabilite în
conformitate	în mod normal condițiilor neperturbate	cu procedura menționată
specificali	stabilite în cazul tipului de corp de apă de	(¹), fără a aduce
la pct. 1.2.6	calitative biologice.	Directivelor 91/414/CE și
atingere	suprafață cel mai asemănător cu corpul de	(<SEC)
98/8/CE.	apă artificial sau puternic modificat	
	respectiv (nivel de fond = nf).	

¹ Aplicarea standardelor care derivă din acest protocol nu necesită reducerea concentrațiilor poluanților sub nivelurile de fond: (SEC>nf).

1.2.6. Procedură pentru stabilirea standardelor de calitate chimică de către statele membre

La determinarea standardelor de calitate a mediului pentru poluanții enumerați la pct. 1-9 din anexa VIII pentru protecția elementelor de biota acvatice, statele membre acționează în conformitate cu dispozițiile care urmează. Standardele pot fi stabilite pentru apă, sedimente sau biota.

Dacă este posibil, este necesar să se obțină atât datele acute, cât și cele cronice pentru categoriile taxonomice menționate mai jos, care sunt pertinente pentru tipul de corp de apă respectiv, precum și pentru orice alte categorii taxonomice acvatice pentru care există date. "Setul de bază" pentru categoriile taxonomice este format din:

- alge și/sau vegetație macrofită;
- Daphnia sau organisme reprezentative pentru apele saline;
- pești.

Stabilirea standardelor de calitate a mediului

La stabilirea limitei maxime pentru concentrația medie anuală, se aplică următoarea procedură:

(i) Statele membre stabilesc, în fiecare caz, factorii de siguranță adecvați în funcție de natura și de calitatea datelor disponibile și de orientările de la pct. 3.3.1. din partea a II-a a "Documentului de orientare tehnică pentru Directiva Comisiei 93/67/CEE referitoare la evaluarea riscurilor pentru substanțe notificate noi și pentru Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1488/94 privind evaluarea riscurilor prezentate de substanțele existente", precum și factorii de securitate indicați în tabelul următor:

siguranță	Factor de
Cel puțin o valoare L(E)C ₅₀ acut pentru fiecare dintre cele trei niveluri trofice din setul de bază	1 000
O valoare NOEC cronică (fie pești, fie Daphnia sau un organism reprezentativ pentru apele saline)	100
Două valori NOEC cronice pentru specii reprezentând două niveluri trofice (pești și/sau Daphnia sau un organism reprezentativ pentru apele saline și/sau alge)	50
Valori NOEC cronice pentru cel puțin trei specii (în mod normal pești, Daphnia sau un organism reprezentativ pentru apele saline și alge) reprezentând trei niveluri trofice	10
Alte situații, inclusiv date de teren sau ecosisteme model care permit calcularea și aplicarea unor factori de securitate mai exacti.	Evaluare de la caz la caz

(ii) Dacă există date referitoare la persistență și bioacumulare, acestea sunt luate în considerare la determinarea valorii finale a standardului de calitate a mediului;

(iii) Standardul astfel determinat trebuie comparat cu toate probele din studiile de teren. Când apar anomalii, se revizuieste derivarea, pentru a permite calcularea unui factor de siguranță mai precis;

(iv) Standardul determinat este revizuit de alți specialiști și prezentat publicului pentru consultare, inclusiv pentru a permite calcularea unui factor de siguranță mai precis.

1.3. Monitorizarea stării ecologice și chimice a apelor de suprafață

Rețeaua de monitorizare a apelor de suprafață este stabilită în conformitate cu cerințele art. 8. Rețeaua de monitorizare este astfel concepută încât să ofere o privire de ansamblu coerentă și completă asupra stării ecologice și chimice din fiecare district hidrografic și să permită clasificarea corpurilor de apă în cinci clase conforme definițiilor normative de la pct. 1.2. În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre furnizează una sau mai multe hărți ale rețelei de monitorizare a apelor de suprafață.

Pe baza analizei caracteristicilor și a studierii impactului în conformitate cu art. 5 și anexa II, statele membre întocmesc, pentru fiecare perioadă la care se referă planul de gestionare a districtului hidrografic, un program de control al monitorizării și un program de controale operaționale. În unele cazuri, există necesitatea ca statele membre să întocmească, de asemenea, programe de controale de investigare.

Statele membre monitorizează parametrii care indică starea fiecărui element calitativ pertinent. La selectarea parametrilor pentru elementele calitative biologice, statele membre identifică nivelul taxonomic adecvat pentru a obține un grad suficient de fiabilitate și de precizie, necesar pentru clasificarea elementelor calitative. Valorile estimative ale nivelurilor de fiabilitate și precizie ale rezultatelor obținute pe baza programelor de monitorizare sunt indicate în plan.

1.3.1. Conceperea controlului de monitorizare

Obiectiv

Statele membre întocmesc programe de control de monitorizare pentru a furniza informații în vederea:

- completării și validării procedurii de studiere a impactului descrisă în anexa II;
- conceperii eficiente și efective a viitoarelor programe de monitorizare;
- evaluării modificărilor pe termen lung ale condițiile naturale și
- evaluării modificărilor pe termen lung care rezultă dintr-o activitate antropică răspândită.

Rezultatele acestor controale sunt revizuite și utilizate, împreună cu procedura de studiere a impactului descrisă în anexa II, pentru a determina cerințele pentru programele de monitorizare din planurile de gestionare a bazinelor hidrografice actuale și viitoare.

Selectarea punctelor de control

Pentru a oferi o evaluare a stării generale a apelor de suprafață din fiecare zonă de captare sau subzonă de captare din bazinul hidrografic respectiv, se monitorizează un număr suficient de corpuri de apă de suprafață. La selectarea acestor corpuri, statele membre se asigură că, dacă este cazul, monitorizarea se efectuează în puncte unde:

- rata debitului este reprezentativă pentru districtul hidrografic în ansamblu, inclusiv punctele de pe râurile mari în care zona de captare depășește 2 500 km²;
- volumul de apă prezent este reprezentativ pentru districtul hidrografic, inclusiv în cazul lacurilor sau al rezervoarelor întinse;
- corpuri de apă semnificative depășesc granița statului membru;
- sunt identificate situri în conformitate cu Decizia 77/795/CEE privind schimbul de informații și
- în alte situri necesare pentru a estima cantitatea de poluanți transferată peste granițele statului membru și care pătrunde în mediul maritim.

Selectarea elementelor calitative

Controlul de monitorizare este efectuat pentru fiecare sit de monitorizare pe o perioadă de un an, pe parcursul perioadei acoperite de planul de gestionare a districtului hidrografic pentru:

- parametrii indicatori pentru toate elementele calitative biologice;
- parametrii indicatori pentru toate elementele calitative hidromorfologice;
- parametrii indicatori pentru toate elementele calitative fizico-chimice;
- poluanții incluși pe lista de substanțe prioritare care sunt evacuați în bazinul sau sub-bazinul hidrografic și
- alți poluanți evacuați în cantități semnificative în bazinul sau sub-bazinul hidrografic, cu excepția cazului în care exercițiul anterior de control de monitorizare a demonstrat că respectivul corp de apă era într-o stare bună și că studierea impactului activității umane în conformitate cu anexa II nu indică în nici un fel modificarea impacturilor asupra corpului de apă. În aceste cazuri, controlul de supraveghere este efectuat o dată la fiecare trei planuri de gestionare a districtului hidrografic.

1.3.2. Conceperea controalelor operaționale

Controalele operaționale sunt întreprinse în vederea:

- stabilirii stării acelor corpuri de apă identificate ca prezentând riscul de a nu-și îndeplini obiectivele de mediu și
- a evaluării modificărilor suferite de starea corpurilor ca urmare a programului de măsuri.

Programul poate fi modificat pe perioada acoperită de planul de gestionare a districtului hidrografic pe baza informațiilor obținute în cadrul cerințelor din anexa II sau din prezenta anexă, în special pentru a permite o reducere a frecvenței controalelor atunci când un impact se dovedește a nu fi semnificativ sau când presiunea în cauză este înlăturată.

Selectarea siturilor de control

Controalele operaționale sunt efectuate pentru toate corpurile de apă care, fie pe baza unui studiu de impact efectuat în conformitate cu anexa II, fie pe baza unui control de monitorizare, sunt identificate ca prezentând riscul de a nu-și îndeplini obiectivele de mediu prevăzute în art. 4 și pentru acele corpuri de apă în care sunt evacuate substanțe incluse pe lista de substanțe prioritare. Pentru substanțele incluse pe lista de substanțe prioritare, punctele de control sunt selectate în conformitate cu dispozițiile legislației care stabilește standardul de calitate a mediului pentru substanțele în cauză. În toate celelalte cazuri, inclusiv pentru substanțe incluse pe lista de substanțe prioritare pentru care legislația nu oferă indicații specifice, punctele de control sunt selectate după cum urmează:

- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse punctiforme, puncte de control în număr suficient pentru a evalua amploarea și impactul sursei punctiforme. Dacă un corp de apă este supus mai multor presiuni din surse punctiforme, punctele de control pot fi selectate în vederea evaluării amplitudinii și impactului acestor presiuni în ansamblu;
- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse difuze, puncte de control în număr suficient, în cadrul unor corpuri de apă selectate, pentru a evalua amploarea și impactul sursei difuze. Corpurile sunt selectate astfel încât să fie reprezentative pentru riscurile relative de apariție a presiunii din sursele difuze și pentru riscurile relative de a nu obține o stare bună a apelor de suprafață;
- pentru corpurile amenințate de presiuni considerabile ale unor surse hidromorfologice, puncte de control în număr suficient, în cadrul unor corpuri selectate, pentru a evalua amploarea și impactul presiunilor hidromorfologice. Selectarea corpurilor trebuie să ofere indicii despre impactul global al presiunilor hidromorfologice la care sunt supuse toate corpurile de apă.

Selectarea elementelor calitative

Pentru a evalua amploarea presiunii la care sunt supuse corpurile de apă, statele membre controlează acele elemente calitative care permit identificarea presiunilor la care este supus corpul sau corpurile de apă respective. Pentru a evalua impactul acestor presiuni, statele membre controlează, după caz:

- parametrii care permit identificarea elementului calitativ biologic sau a elementelor calitative biologice cel(e) mai sensibil(e) la presiunile la care sunt supuse corpurile de apă;
- toate substanțele prioritare evacuate și alți poluanți evacuați în cantități semnificative;
- parametrii care permit identificarea elementului calitativ hidromorfologic cel mai sensibil la presiunea identificată.

1.3.3. Conceperea controalelor de investigare

Obiectiv

Controalele de investigare sunt efectuate:

- atunci când nu se cunoaște motivul depășirii parametrilor;
- atunci când controlul de monitorizare arată că obiectivele menționate în art. 4 pentru un corp de apă nu pot fi realizate și nu a fost încă stabilit un control operațional, pentru a determina cauzele pentru care un corp de apă nu îndeplinește obiectivele de mediu sau
- pentru a identifica amploarea și impactul poluărilor accidentale.

Aceste controale furnizează informațiile necesare pentru întocmirea unui program de măsuri în vederea realizării obiectivelor de mediu și de măsuri specifice de remediere a efectelor poluării accidentale.

1.3.4. Frecvența controalelor

Pe perioada controlului de monitorizare, se aplică parametrilor indicatori ai elementelor calitative fizico-chimice frecvențele de control menționate în continuare, cu excepția cazului când se justifică intervale mai mari pe baza cunoștințelor tehnice și a avizului experților. Pentru elementele calitative biologice sau hidromorfologice, controlul este efectuat cel puțin o dată pe durata perioadei controlului de monitorizare.

Pentru controalele operaționale, frecvența controalelor necesară pentru oricare dintre parametri este determinată de statele membre astfel încât să ofere date suficiente pentru o evaluare sigură a stării elementului calitativ relevant. Cu titlu orientativ, controalele trebuie efectuate la intervale care să nu depășească perioadele indicate în tabelul de mai jos, cu excepția cazului când se justifică intervale mai mari pe baza cunoștințelor tehnice și a avizului experților.

Frecvențele sunt alese astfel încât să se obțină un nivel de fiabilitate și de precizie acceptabil. Evaluarea fiabilității și preciziei atinse de sistemul de control utilizat este indicată în planul de gestionare a districtului hidrografic.

Sunt alese frecvențe de control care să aibă în vedere variabilitatea parametrilor care rezultă din condițiile naturale și antropice. Momentele la care se efectuează controalele sunt stabilite astfel încât să minimizeze impactul variațiilor sezoniere asupra rezultatelor și astfel să se asigure că rezultatele reflectă modificările apărute în corpul de apă ca urmare a variației presiunilor antropice. Pentru realizarea acestui obiectiv, acolo unde este cazul, se efectuează controale suplimentare în diferite anotimpuri ale aceluiași an.

Element calitativ	Râuri	Lacuri	Ape de tranziție	Ape costiere
Biologic				
Fitoplancton	6 luni	6 luni	6 luni	6 luni
Algă floră acvatică	3 ani	3 ani	3 ani	3 ani
Macronevertebrate	3 ani	3 ani	3 ani	3 ani
Pești	3 ani	3 ani	3 ani	
Hidromorfologic				
Continuitate	6 ani			
Hidrologie	continuu	1 lună		
Morfologie	6 ani	6 ani	6 ani	6 ani
Fizico-chimic				
Condiții termice	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Oxygenare	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Salinitate	3 luni	3 luni	3 luni	
Nutrienți	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Acidifiere	3 luni	3 luni		
Alți poluanți	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Substanțe prioritare	o lună	o lună	o lună	o lună

1.3.5. Controale suplimentare pentru zonele protejate

Programele de control prevăzute anterior sunt completate în vederea îndeplinirii următoarelor cerințe:

Puncte de captare a apei potabile

Corpurile de apă de suprafață definite în temeiul art. 7 (captarea apei potabile), care furnizează o medie zilnică mai mare de 100 m³ sunt desemnate ca puncte de control și fac obiectul controalelor suplimentare necesare pentru a îndeplini cerințele articolului respectiv. Controalele efectuate asupra acestor corpuri se referă la toate substanțele prioritare evacuate și restul substanțelor evacuate în cantități semnificative care ar putea afecta starea corpului de apă și

care sunt controlate în temeiul dispozițiilor directivei privind apa potabilă. Controalele sunt efectuate cu următoarea frecvență:

Populația deservită	Frecvență
< 10 000	de 4 ori pe an
10 000-30 000	de 8 ori pe an
> 30 000	de 12 ori pe an

Zone de habitat și zone de protejare a speciilor

Corpurile de apă care formează aceste zone sunt incluse în programul de controale operaționale menționat anterior, dacă, pe baza evaluării impactului și a controlului de monitorizare, acestea sunt identificate ca prezentând riscul de a nu îndeplini obiectivele de mediu prevăzute în art. 4. Controalele au rolul de a evalua amploarea și impactul tuturor presiunilor semnificative relevante la care sunt supuse aceste corpuri și, acolo unde este cazul, de a evalua modificările care apar în starea acestor corpuri ca urmare a programului de măsură. Controalele continuă până când zonele se conformează cerințelor referitoare la apă ale legislației pe baza căreia sunt desemnate și îndeplinesc obiectivele prevăzute în art. 4.

1.3.6. Standarde pentru controlul elementelor calitative

Metodele utilizate pentru controlul parametrilor tip sunt în conformitate cu standardele internaționale enumerate mai jos sau cu alte standarde naționale sau internaționale care asigură furnizarea de date echivalente în ceea ce privește calitatea științifică și comparabilitatea.

Eșantionarea macronevertebratelor

ISO 5667-3:1995	Calitatea apei - Eșantionare - Partea a 3-a: Îndrumări pentru conservarea și manevrarea probelor
EN 27828:1994	Calitatea apei - Metode de eșantionare biologică: Îndrumări pentru eșantionarea manuală a macronevertebratelor bentonice
EN 28265:1994 a	Calitatea apei - Metode de eșantionare biologică: Îndrumări pentru proiectarea și utilizarea instrumentelor pentru eșantionare cantitativă a macronevertebratelor bentonice pe substraturi pietroase în ape puțin adânci
EN ISO 9391:1995	Calitatea apei - Eșantionarea macronevertebratelor în ape adânci: Îndrumări pentru utilizarea instrumentelor de eșantionare a colonizării, cantitativă și calitativă
EN ISO 8689-1:1999	Clasificarea biologică a râurilor - Partea I: Îndrumări pentru interpretarea datelor calitative biologice din monitorizarea macronevertebratelor bentonice în apele curgătoare
EN ISO 8689-2:1999	Clasificarea biologică a râurilor - Partea II: Îndrumări pentru prezentarea datelor calitative biologice din monitorizarea macronevertebratelor bentonice în apele curgătoare

Eșantionarea vegetației macrofite

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Eșantionarea peștilor

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Eșantionarea diatomeei

Standarde CEN/ISO relevante, dacă există.

Standarde pentru parametri fizico-chimici

Oricare standarde CEN/ISO relevante.

Standarde pentru parametri hidromorfologici

Oricare standarde CEN/ISO relevante.

1.4. Clasificarea și prezentarea stărilor ecologice

1.4.1. Comparabilitatea rezultatelor monitorizării biologice

(i) Statele membre stabilesc sisteme de control pentru a estima valorile elementelor calitative biologice specificate pentru fiecare categorie de apă de suprafață sau pentru corpurile de apă de suprafață artificiale și puternic modificate. La aplicarea procedurii prezentate în continuare corpurilor de apă artificiale sau puternic modificate, trimerile la starea ecologică trebuie interpretate ca trimeri la potențialul ecologic. Aceste sisteme pot utiliza anumite specii sau grupuri de specii reprezentative pentru elementul calitativ în ansamblu.

(ii) Pentru a asigura comparabilitatea sistemelor de control, rezultatele sistemelor utilizate de fiecare stat membru se exprimă ca indici de calitate ecologică în scopul clasificării stării ecologice. Acești indici reprezintă relația dintre valorile parametrilor biologici înregistrați pentru un anumit corp de apă de suprafață și valorile acestor parametri în condițiile de referință aplicabile corpului respectiv. Indicele este exprimat ca valoare numerică între zero și unu, starea ecologică foarte bună fiind reprezentată de valorile apropiate de unu, iar starea ecologică deteriorată de valorile apropiate de zero.

(iii) Fiecare stat divide scala indicilor de calitate ecologică din propriul sistem de control, pentru fiecare categorie de ape de suprafață, în cinci clase variind de la o stare ecologică foarte bună la o stare deteriorată, în conformitate cu pct. 1.2, alocând o valoare numerică fiecărei delimitări dintre clase. Valoarea delimitării între clasele de stare ecologică "foarte bună" și "bună", precum și valoarea delimitării între clasele de stare ecologică "bună" și "medie" sunt stabilite prin exercițiul de intercalibrare descris mai jos.

(iv) Comisia facilitează exercițiul de intercalibrare pentru a asigura stabilirea coerentă a delimitărilor între clase în conformitate cu definițiile normative de la pct. 1.2 și pentru a asigura comparabilitatea între statele membre.

(v) În cadrul acestui exercițiu, Comisia facilitează schimbul de informații între statele membre care duce la identificarea unei serii de situri în fiecare ecoregiune de pe teritoriul Comunității; aceste situri formează o rețea de intercalibrare. Rețeaua cuprinde siturile selectate dintr-o serie de tipuri de corpuri de apă de suprafață prezente în fiecare ecoregiune. Pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață selectat, rețeaua cuprinde cel puțin două situri corespunzând limitei dintre definițiile normative ale stării "foarte bună" și "bună" și cel puțin două situri corespunzând limitei dintre definițiile normative ale stării "bună" și "medie". Siturile sunt selectate cu avizul experților, pe baza unor inspecții mixte și a oricăror informații disponibile.

(vi) Fiecare sistem de control al unui stat membru se aplică acelor situri din rețeaua de intercalibrare care se află în ecoregiune și care, în același timp, aparțin tipului de corpuri de apă de suprafață pentru care sistemul se aplică în conformitate cu cerințele prezentei directive. Rezultatele acestei aplicări sunt utilizate pentru a stabili valorile numerice pentru delimitările între clase în fiecare sistem de control al unui stat membru.

(vii) În termen de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, Comisia elaborează un proiect de registru al siturilor pentru a forma rețeaua de intercalibrare care poate fi adaptată în conformitate cu procedura prevăzută în art. 21. Registrul final al siturilor este publicat de Comisie în termen de patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(viii) Comisia și statele membre încheie exercițiul de intercalibrare în termen de 18 luni de la data publicării registrului final.

(ix) Rezultatele exercițiului de intercalibrare și valorile stabilite pentru clasificările sistemului de control al statelor membre sunt publicate de Comisie în termen de șase luni de la încheierea exercițiului de intercalibrare.

1.4.2. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea stărilor ecologice și a potențialului ecologic

(i) Pentru categoriile de ape de suprafață, clasificarea stării ecologice a corpurilor de apă este reprezentată de cea mai mică valoare a rezultatelor controalelor biologice și fizico-chimice pentru elementele calitative relevante clasificate în conformitate cu prima coloană a tabelului de mai jos. Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând clasificarea stării ecologice pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru a reflecta clasificarea stării ecologice a corpului de apă:

Clasificarea stării ecologice	Cod culoare
Foarte bună	Albastru
Bună	Verde
Medie	Galben
Mediocră	Portocaliu
Deteriorată	Roșu

(ii) Pentru corpurile de apă artificiale și puternic modificate, clasificarea stării ecologice pentru corpul de apă respectiv este reprezentată de cea mai mică valoare a rezultatelor controalelor biologice și fizico-chimice pentru elementele calitative relevante clasificate în conformitate cu prima coloană a tabelului de mai jos. Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând clasificarea stării ecologice pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru corpurile de apă artificiale, și a culorilor indicate în a treia coloană a tabelului de mai jos, pentru corpurile de apă puternic modificate:

Clasificarea potențialului ecologic	Cod culoare	
	Corpuri de apă artificiale	Corpuri de apă puternic modificate
Bun și superior	Fâșii egale de culoare verde și	Fâșii egale de culoare verde și

	gri deschis	gri închis
Mediu	Fâșii egale de culoare galbenă și gri deschis	Fâșii egale de culoare galbenă și gri închis
Mediocru	Fâșii egale de culoare portocalie și gri deschis	Fâșii egale de culoare portocalie și gri închis
Slab	Fâșii egale de culoare roșie gri deschis	Fâșii egale de culoare roșie gri închis

(iii) Statele membre indică, printr-un punct negru pe hartă, și acele corpuri de apă în cazul cărora imposibilitatea de a obține o stare bună sau un potențial ecologic bun se datorează nerespectării unuia sau mai multor standarde de calitate care au fost stabilite pentru corpul de apă respectiv cu privire la anumiți poluanți sintetici și nesintetici specifici (în conformitate cu regimul de conformitate stabilit de statul membru).

1.4.3. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea stării chimice

Dacă un corp de apă respectă toate standardele de calitate a mediului stabilite în anexa IX, art. 16 și în alte dispoziții legale comunitare de stabilire a unor standarde de calitate a mediului, corpul respectiv este înregistrat ca având o stare chimică bună. În caz contrar, corpul respectiv este înregistrat ca nereușind să atingă o stare chimică bună.

Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând starea chimică pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru a reflecta clasificarea stării chimice a corpului de apă:

Clasificarea stării chimice	Cod culoare
Bună	Albastru
Deteriorată	Roșu

2. APE SUBTERANE

2.1. Starea cantitativă a apelor subterane

2.1.1. Parametri pentru clasificarea stării cantitative a apelor subterane

Regimul nivelului de apă subterană

2.1.2. Definiția stării cantitative bune

Elemente	Stare bună
Nivelul apei subterane	Nivelul apei subterane în corpul de apă subterană este astfel încât rata anuală medie de captare pe termen lung să nu depășească resursele de apă subterană disponibile. În consecință, nivelul apei subterane nu este supus modificărilor antropice rezultate, de exemplu, din: - imposibilitatea de a realiza obiectivele de mediu stabilite în art. 4 pentru apele de suprafață asociate; - orice deteriorare semnificativă a stării acestor ape; - orice deteriorare semnificativă a ecosistemelor terestre care depind direct de corpul de apă subterană și modificări ale direcției de curgere rezultate din modificările de nivel pot apărea temporar sau continuu într-o zonă limitată ca întindere, dar aceste schimbări nu duc la pătrunderea apei sărate sau a altor intruziuni și nu indică o tendință indusă antropic, bine determinată și durabilă, în direcția de curgere, care să ducă la apariția unor astfel de intruziuni.

2.2. Monitorizarea stării cantitative a apelor subterane

2.2.1. Rețeaua de monitorizare a nivelului apelor subterane

Rețeaua de monitorizare a apelor subterane este realizată în conformitate cu cerințele art. 7 și 8. Rețeaua de monitorizare trebuie concepută astfel încât să ofere o estimare fiabilă a stării cantitative a tuturor corpurilor sau grupurilor de corpuri de apă subterane, inclusiv evaluarea resurselor de apă subterană disponibile. În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre includ una sau mai multe hărți indicând rețeaua de monitorizare a apei subterane.

2.2.2. Densitatea punctelor de control

Rețeaua include suficiente puncte de monitorizare reprezentative pentru a evalua nivelul apei în fiecare corp sau grup de corpuri de ape subterane, luând în considerare variațiile de realimentare pe termen scurt și lung, în special:

- pentru corpurile de apă subterană identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele de mediu prevăzute în art. 4, asigură o densitate suficientă a punctelor de monitorizare pentru a evalua impactul captărilor și al evacuărilor la nivelul apei subterane;

- pentru corpurile de apă subterană în care apa subterană traversează granița unui stat membru, asigură suficiente puncte de monitorizare pentru a evalua direcția și debitul apei subterane la traversarea graniței statului membru respectiv.

2.2.3. Frecvența monitorizării

Observațiile se efectuează cu o frecvență suficientă pentru a permite evaluarea stării cantitative a fiecărui corp sau grup de corpuri de ape subterane, luând în considerare variațiile de realimentare pe termen scurt și lung, în special:

- pentru corpurile de apă subterană identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele de mediu prevăzute în art. 4, asigură o frecvență suficientă a punctelor de monitorizare pentru a evalua impactul captărilor și al evacuărilor la nivelul apei subterane;

- pentru corpurile de apă subterană în care apa subterană traversează granița unui stat membru, asigură suficiente puncte de monitorizare pentru a evalua direcția și debitul apei subterane la traversarea graniței statului membru respectiv.

2.2.4. Interpretarea și prezentarea stării cantitative a apelor subterane

Rezultatele obținute din rețeaua de monitorizare pentru un corp sau un grup de corpuri de ape subterane sunt utilizate pentru a evalua starea cantitativă a corpului sau grupului de corpuri respective. Sub rezerva pct. 2.5., statele membre furnizează o hartă cu evaluarea respectivă a stării cantitative a corpului de apă subterană, indicată prin culorile următoare:

bună: verde

deteriorată: roșu

2.3. Starea chimică a apelor subterane

2.3.1. Parametri pentru examinarea stării chimice a apelor subterane

Conductivitate

Concentrația poluanților

2.3.2. Definiția stării chimice bune a apelor subterane

Elemente	Stare bună
În general	Compoziția chimică a corpului de apă subterană este astfel încât concentrațiile poluanților: - conform specificațiilor de mai jos, nu indică efecte ale unor intruziuni saline sau ale altor intruziuni; - nu depășesc standardele de calitate aplicabile în temeiul altor dispoziții legale comunitare relevante în conformitate cu art. 17; - nu duc la nerealizarea obiectivelor de mediu prevăzute în temeiul art. 4 pentru apele de suprafață asociate sau la diminuarea semnificativă a calității ecologice sau chimice a corpurilor respective și nici la deteriorarea semnificativă a ecosistemelor terestre care depind direct de corpul de apă subterană.
Conductivitate	Modificările de conductivitate nu indică intruziuni saline sau de alt tip în corpul de apă subterană.

2.4. Monitorizarea stării chimice a apelor subterane

2.4.1. Rețeaua de monitorizare a apelor subterane

Rețeaua de monitorizare a apelor subterane este realizată în conformitate cu cerințele art. 7 și 8. Rețeaua de monitorizare trebuie concepută astfel încât să ofere o imagine coerentă și globală asupra stării chimice a apelor subterane din fiecare district hidrografic și să permită detectarea prezenței tendințelor ascendente pe termen lung ale poluării induse antropice.

Pe baza caracterizării și a evaluării impactului efectuate în conformitate cu art. 5 și anexa II, pentru fiecare perioadă la care se referă un plan de gestionare a districtului hidrografic, statele membre întocmesc un program de control de monitorizare. Rezultatele acestui program sunt utilizate pentru întocmirea unui program de controale operaționale, aplicabil pe perioada rămasă din plan.

Evaluarea nivelului de fiabilitate și de precizie a rezultatelor obținute pe baza programelor de control este indicată în plan.

2.4.2. Controlul de monitorizare

Obiectiv

Controlul de monitorizare este efectuat în vederea:

- completării și validării procedurii studiului de impact;
- furnizării de informații care să fie utilizate la evaluarea tendințelor pe termen lung, atât ca rezultat al modificării condițiilor naturale, cât și ca urmare a activității antropice.

Selectarea punctelor de control

Trebuie ales un număr suficient de puncte de control pentru fiecare din categoriile următoare:

- corpurile identificate ca prezentând un grad de risc ca urmare a exercițiului de caracterizare întreprins în conformitate cu anexa II;

- corpurile care traversează granița unui stat membru.

Selectarea parametrilor

Următorii parametri esențiali sunt controlați în toate corpurile de apă subterane selectate:

- conținutul în oxigen;

- valoarea pH-ului;

- conductivitatea;
- nitrați;
- amoniu.

În cazul corpurilor care sunt identificate în conformitate cu anexa II ca prezentând un risc semnificativ de a nu atinge o stare bună, se controlează și acei parametri care indică impactul acestor presiuni.

În cazul corpurilor transfrontaliere, se controlează acei parametri care sunt relevanți pentru protecția tuturor utilizărilor posibile ale cursului de apă subterană.

2.4.3. Controale operaționale

Obiectiv

Se efectuează controale operaționale în perioadele dintre programele de control de monitorizare în vederea:

- stabilirii stării chimice a tuturor corpurilor sau grupurilor de corpuri de apă subterană identificate ca prezentând un grad de risc;

- stabilirii prezenței oricărei tendințe ascendente pe termen lung induse antropoc ale concentrației oricărui poluant.

Selectarea punctelor de control

Se efectuează controale operaționale pentru toate corpurile sau grupurile de corpuri de apă subterană care, pe baza studiului de impact efectuat în conformitate cu anexa II și a unui control de monitorizare, sunt identificate ca prezentând riscul de a nu atinge obiectivele prevăzute în art. 4. Selectarea punctelor de control trebuie să reflecte, de asemenea, evaluarea măsurii în care datele obținute de la punctul de control respectiv sunt reprezentative pentru calitatea corpului sau corpurilor de apă subterană în cauză.

Frecvența controalelor

Controalele operaționale se efectuează în perioadele dintre programele de control de monitorizare, cu o frecvență suficientă pentru a detecta impactul presiunilor în cauză, dar cel puțin o dată pe an.

2.4.4. Identificarea tendințelor poluanților

Statele membre utilizează datele obținute prin monitorizare și controale operaționale pentru a identifica tendințele ascendente pe termen lung induse antropoc ale concentrațiilor poluanților, precum și inversarea acestor tendințe. Se stabilește anul sau perioada de bază începând cu care se calculează identificarea tendinței. Calcularea tendințelor se face pentru un corp de apă sau, dacă este cazul, pentru un grup de corpuri de apă subterană. Inversarea unei tendințe trebuie demonstrată statistic, declarându-se și nivelul de fiabilitate asociat cu identificarea respectivă.

2.4.5. Interpretarea și prezentarea stării chimice a apelor subterane

Pentru evaluarea stării, rezultatele obținute din punctele individuale de monitorizare dintr-un corp de apă subterană sunt totalizate pentru corp ca întreg. Fără a aduce atingere directivelor în cauză, pentru a obține o stare bună a unui corp de apă subterană, trebuie, pentru acei parametri chimici pentru care legislația comunitară prevede standarde de calitate a mediului:

- să se calculeze valoarea medie a rezultatelor monitorizării în fiecare punct din corpul sau grupul de corpuri de apă subterană și
- în conformitate cu art. 17, aceste valori medii să fie utilizate pentru a demonstra conformitatea cu o stare chimică bună a apelor subterane.

Sub rezerva pct. 2.5, statele membre furnizează o hartă care indică starea chimică a apelor subterane, indicată prin următoarele culori:

bună: verde

mediocră: roșu

Statele membre indică, de asemenea, printr-un punct negru pe hartă, acele corpuri de apă care sunt supuse unei tendințe ascendente durabile și bine definite a concentrației oricărui poluant care rezultă ca urmare a activității umane. Inversarea acestor tendințe este indicată printr-un punct albastru pe hartă.

Aceste hărți sunt incluse în planul de gestionare a districtului hidrografic.

2.5. Prezentarea stării apelor subterane

În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre prevăd o hartă care să indice, pentru fiecare corp sau grup de corpuri de apă subterană, starea cantitativă și starea chimică a corpului sau grupului de corpuri în cauză, cu ajutorul culorilor, în conformitate cu cerințele stabilite la pct. 2.2.4. și 2.4.5. Statele membre pot alege să nu includă hărți separate pentru pct. 2.2.4. și 2.4.5., în acest caz indicând pe harta cerută la prezentul punct, în conformitate cu cerințele stabilite la pct. 2.4.5., acele corpuri care sunt supuse unei tendințe ascendente durabile și bine definite a concentrației oricărui poluant sau orice inversare a unei astfel de tendințe.

ANEXA VI

LISTA MĂSURILOR CE TREBUIE INCLUSE ÎN PROGRAMELE DE MĂSURI

PARTEA A

Măsurile impuse în aplicarea următoarelor directive:

- Directiva 76/160/CEE referitoare la apele de îmbăiere;
- Directiva 79/409/CEE³⁶ referitoare la păsările sălbatice;
- Directiva 80/778/CEE referitoare la apele potabile, modificată de Directiva 98/83/CE;
- Directiva 96/82/CE³⁷ referitoare la riscurile de accidente majore ("Seveso");
- Directiva 85/337/CEE³⁸ referitoare la evaluarea impactului asupra mediului;
- Directiva 86/278/CEE³⁹ referitoare la nămolurile de epurare;
- Directiva 91/271/CEE privind tratarea apelor urbane reziduale;

- (viii) Directiva 91/414/CEE referitoare la produsele fitofarmaceutice;
- (ix) Directiva 91/676/CEE referitoare la nitrați;
- (x) Directiva 92/43/CEE⁴⁰ referitoare la habitate;
- (xi) Directiva 96/61/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

³⁶ JO L 103, 25.04.1979, p. 1.

³⁷ JO L 10, 14.01.1997, p. 13.

³⁸ JO L 175, 05.07.1985, p. 40. Directivă modificată de Directiva 97/11/CE (JO L 73, 14.03.1997, p. 5).

³⁹ JO L 181, 08.07.1986, p. 6.

⁴⁰ JO L 206, 22.07.1992, p. 7.

PARTEA B

Următoarea listă neexhaustivă enumeră măsurile suplimentare pe care statele membre le pot include, pentru fiecare district hidrografic, în programul de măsuri prevăzut în art. 11 alin. (4):

- (i) instrumente legislative;
- (ii) instrumente administrative;
- (iii) instrumente economice sau fiscale;
- (iv) acorduri de mediu negociate;
- (v) valori limită de emisie;
- (vi) coduri de bune practici;
- (vii) recrearea și refacerea zonelor umede;
- (viii) controale ale captărilor;
- (ix) măsuri de gestionare a cererii, între altele, promovarea unei producții agricole adaptate, cum ar fi recoltele care necesită un volum scăzut de apă în zonele afectate de secetă;
- (x) măsuri privind eficacitatea și reciclarea, între altele, promovarea tehnologiilor care promovează o utilizare eficientă a apei în industrie, precum și a unor tehnici de irigare cu economie de apă;
- (xi) proiecte de construcție;
- (xii) uzine de desalinizare;
- (xiii) proiecte de refacere;
- (xiv) realimentarea artificială a acviferelor;
- (xv) proiecte educaționale;
- (xvi) proiecte de cercetare, dezvoltare și demonstrative;
- (xvii) alte măsuri pertinente.

ANEXA VII

PLAN DE GESTIONARE A DISTRICTULUI HIDROGRAFIC

A. Planurile de gestionare a districtului hidrografic includ următoarele elemente:

- 1.** O descriere generală a caracteristicilor districtului hidrografic, impuse de dispozițiile art. 5 și ale anexei II, incluzând:
  - 1.1.** pentru apele de suprafață:
    - o hartă indicând situarea și limitele corpurilor de apă;
    - o hartă indicând ecoregiunile și tipurile de corpuri de apă de suprafață din cadrul districtului hidrografic;
    - identificarea condițiilor de referință pentru tipurile de apă de suprafață;
  - 1.2.** pentru apele subterane:
    - o hartă indicând situarea și limitele corpurilor de apă.
- 2.** O scurtă prezentare a presiunilor importante și a impactului activității umane asupra stării apelor de suprafață și a apelor subterane, inclusiv:
  - o estimare a poluării din surse punctiforme;
  - o estimare a poluării din surse difuze, inclusiv o scurtă prezentare a utilizării solurilor;
  - o estimare a presiunilor asupra stării cantitative a apelor, inclusiv a captărilor;
  - o analiză a altor impacturi ale activității umane asupra stării apelor.
- 3.** Identificarea și reprezentarea cartografică a zonelor protejate prevăzute în art. 6 și în anexa IV.
- 4.** O hartă a rețelelor de monitorizare realizate în sensul art. 8 și al anexei V, precum și o reprezentare cartografică a rezultatelor programelor de monitorizare puse în aplicare în temeiul dispozițiilor menționate anterior cu privire la starea:
  - 4.1.** apelor de suprafață (stare ecologică și stare chimică);
  - 4.2.** apelor subterane (stare chimică și stare cantitativă);
  - 4.3.** zonelor protejate;
- 5.** O listă a obiectivelor de mediu stabilite în temeiul art. 4 pentru apele de suprafață, apele subterane și zonele protejate, inclusiv, în special, identificarea situațiilor în care s-a recurs la art. 4 alin. (4), (5), (6) și (7) și informațiile asociate impuse de articolul respectiv.
- 6.** O scurtă prezentare a analizei economice a utilizării apei, impusă de art. 5 și de anexa III.
- 7.** O scurtă prezentare a programului sau a programelor de măsuri adoptate în temeiul art. 11, inclusiv a modalităților de realizare a obiectivelor stabilite în temeiul art. 4:

- 7.1. o scurtă prezentare a măsurilor impuse pentru punerea în aplicare a legislației comunitare cu privire la protecția apei;
- 7.2. un raport privind demersurile și măsurile practice întreprinse în aplicarea principiului recuperării costurilor utilizării apei în conformitate cu art. 9;
- 7.3. o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru a îndeplini cerințele art. 7;
- 7.4. o scurtă prezentare a controalelor captării și îndiguirii apelor, inclusiv o trimitere la registrele și identificările cazurilor în care s-au acordat derogări în temeiul art. 11 alin. (3) lit. (e);
- 7.5. o scurtă prezentare a controalelor adoptate pentru evacuările din surse punctiforme și pentru alte activități cu impact asupra stării apelor în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (3) lit. (g) și (i);
- 7.6. o identificare a cazurilor în care evacuările directe în apele subterane au fost autorizate în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (3) lit. (j);
- 7.7. o scurtă prezentare a măsurilor luate în conformitate cu art. 16 cu privire la substanțele prioritare;
- 7.8. o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru a preveni sau a reduce impactul poluărilor accidentale;
- 7.9. o scurtă prezentare a măsurilor luate în temeiul art. 11 alin. (5) pentru corpurile de apă pentru care există probabilitatea să nu atingă obiectivele stabilite în art. 4;
- 7.10. detalii privind măsurile suplimentare considerate necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de mediu stabilite;
- 7.11. detalii privind măsurile luate pentru a evita intensificarea poluării apelor maritime în conformitate cu art. 11 alin. (6);
8. Un registru al celorlalte programe și planuri de gestionare mai detaliate adoptate pentru districtul hidrografic cu privire la sub-districte (sub-bazine), sectoare, probleme sau tipuri de apă speciale, precum și un rezumat al conținutului acestora.
9. O scurtă prezentare a măsurilor luate pentru informarea și consultarea publicului, a rezultatelor acestora și a modificărilor aduse în consecință planului.
10. O listă a autorităților competente în conformitate cu anexa I.
11. Punctele de contact și procedurile pentru obținerea documentației de fond și a informațiilor menționate în art. 14 alin. (1), în special detalii cu privire la măsurile de control adoptate în conformitate cu art. 11 alin. (3) lit. (g) și (i) și datele reale de control colectate în conformitate cu art. 8 și cu anexa V.
- B.** Prima actualizare a planului de gestionare a bazinului, precum și actualizările ulterioare trebuie să includă și:
1. o scurtă prezentare a oricărei modificări sau actualizări apărute după data publicării versiunii anterioare a planului, inclusiv o scurtă prezentare a revizuirilor care trebuie efectuate în temeiul art. 4 alin. (4), (5), (6) și (7);
2. o evaluare a progreselor înregistrate în realizarea obiectivelor de mediu, inclusiv o reprezentare cartografică a rezultatelor monitorizării pentru perioada planului anterior, însoțită de explicații pentru orice obiectiv de mediu care nu au fost atinși;
3. o scurtă prezentare motivată a oricărei măsuri prevăzute într-o versiune anterioară a planului, care nu a fost în final pusă în aplicare;
4. o scurtă prezentare a oricărei măsuri tranzitorii adoptate în aplicarea art. 11 alin. (5) de la data publicării versiunii anterioare a planului.

ANEXA VIII

LISTA ORIENTATIVĂ A PRINCIPALILOR POLUANȚI

1. Compuși organohalogenati și substanțe care pot forma compuși de acest tip în mediul acvatic.
2. Compuși organofosforici.
3. Compuși organostanici.
4. Substanțe și preparate sau compuși de descompunere ai acestora, pentru care s-a demonstrat caracterul cancerigen sau mutagen sau proprietățile care pot afecta funcțiile steroidogene, tiroidiene, de reproducere sau alte funcții de tip endocrin în sau prin intermediul mediului acvatic.
5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile.
6. Cianuri.
7. Metale și compuși acestora.
8. Arsenul și compușii acestuia.
9. Biocide și produse fitofarmaceutice.
10. Materii în suspensie.
11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrații și fosfații).
12. Substanțe care au o influență negativă asupra condițiilor de oxigenare (și pot fi măsurate utilizând parametri cum ar fi CBO, CCO etc.).

VALORI LIMITĂ DE EMISIE ȘI STANDARDE DE CALITATE A MEDIULUI

"Valorile limită" și "obiectivele de calitate" stabilite în cadrul directivelor adoptate pe baza directivei referitoare la substanțele periculoase (76/464/CEE) sunt considerate valori limită de emisie standarde de calitate a mediului în sensul prezentei directive. Aceste valori și obiective sunt stabilite în următoarele directive:

- (i) directiva referitoare la evacuările de mercur (82/176/CEE)⁴¹;
- (ii) directiva referitoare la evacuările de cadmiu (83/513/CEE)⁴²;
- (iii) directiva referitoare la mercur (84/156/CEE)⁴³;
- (iv) directiva referitoare la evacuările de hexaclorociclohexan (84/491/CEE)⁴⁴;
- (v) directiva referitoare la evacuările de substanțe periculoase (86/280/CEE)⁴⁵.

⁴¹ JO L 81, 27.03.1982, p. 29.

⁴² JO L 291, 24.10.1983, p. 1.

⁴³ JO L 74, 17.03.1984, p. 49.

⁴⁴ JO L 274, 17.10.1984, p. 11.

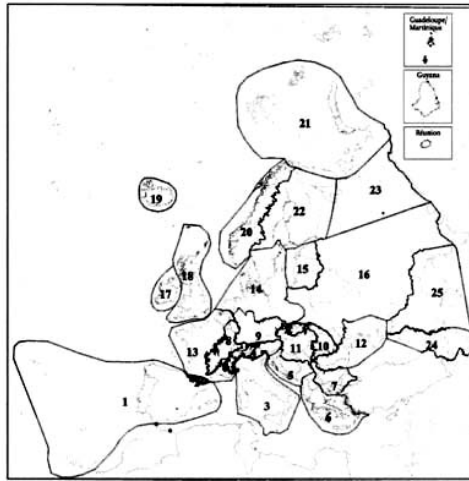
⁴⁵ JO L 181, 04.07.1986, p. 16.

SUBSTANȚE PRIORITARE

HARTA A

Sistemul A: Ecoregiuni pentru râuri și lacuri

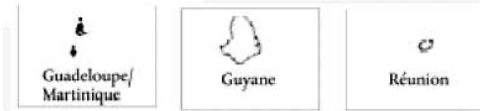
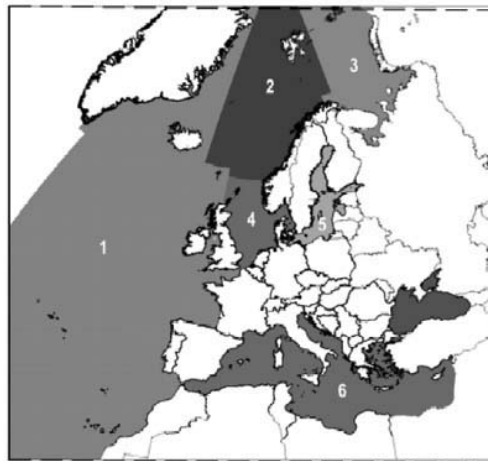
1. Regiunea iberico-macaroneziană
2. Munții Pirinei
3. Italia, Corsica și Malta
4. Munții Alpi
5. Balcanii vestici dinarici
6. Balcanii vestici eleni
7. Balcanii estici
8. Podișurile vestice
9. Podișurile centrale
10. Munții Carpați
11. Pusta ungară
12. Regiunea pontică
13. Câmpiile vestice
14. Câmpiile centrale
15. Regiunea baltică
16. Câmpiile estice
17. Irlanda și Irlanda de Nord
18. Marea Britanie
19. Islanda
20. Regiunile înalte boreale
21. Tundra
22. Scutul fino-scandinav
23. Taigaua
24. Munții Caucaz
25. Depresiunea Caspică

IMAGINE

HARTA B

Sistemul A: Ecoregiuni pentru apele de tranziție și apele costiere

IMAGINE

1. Oceanul Atlantic
2. Marea Norvegiei
3. Marea Barents
4. Marea Nordului
5. Marea Baltică
6. Marea Mediterană